72STE JAARGANG No. 9368 DINSDAG 19 JULI 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Staten in begrotings-molen

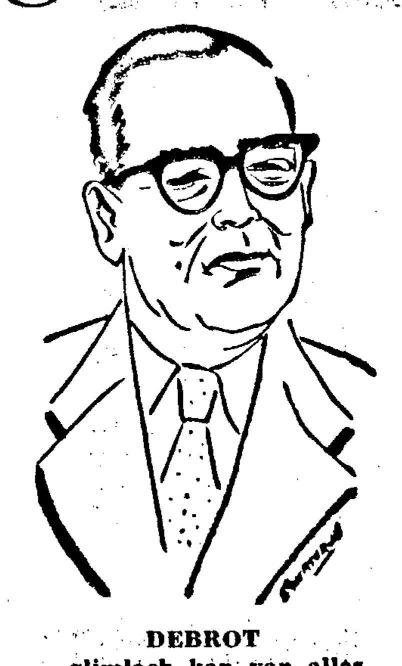
I. C. DEBROT: BEGINSEL ONTBREEKT!

Gerharts oefent scherpe critiek op Bonairiaanse Gezaghebber

Willemstad. — e Staten hebben gisteravond een aanvang gemaakt met de behandeling van de begroting 1955. Doch eer de algemene beraadslagingen konden beginnen, vergden de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van het eilandgebied Bonaire voor het dienstjaar 1955 alsmede de beantwoording door de Regering van de in het eindverslag op de begroting 1955 gestelde vragen nog ongeveer tewe uur.

Prostitutie op Aruba erger dan enkele jaren geleden

Het voltallige ministerie (minister v.d. Meer trad als minister van Justitie ad interim op) had achter de regeringstafel plaatsgenomen terwijl een machtige groep van niet minder dan zestien adviseurs mee ter vergadering aanwezig was. Alle Staten zetels, uitgezonderd die van de heer Gomez en de nog vacante AVP-zetel, waren bezet. De heer Isa bekleedde opnieuw het voorzitterschap, daar de heer Yrausquin zoals bekend om gezondheidsredenen in 't buitenland vertoeft. Het nieuwe lid, de heer Finck, wiens geloofsbrieven in de vorige vergadering werden goedgekeurd, werd in het landscollege welkom geheten. De publieke tribune was zeer matig bezet.

DEBROT
...glimlach kan van alles betekenen....

DEBROT bepleit evenredige vertegenwoordiging

De Staten gingen zonder discussie of hoofdelijke stemming accoord met de ontwerp-landsverordening tot het laten vervallen van de Landsverordening raadpleging Staten.

Naar aanleiding van het aan de orde komen van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van Bonaire hield de heer L. D. Gerharts een uitgebreide rede, waarin hij zich onder meer scherp uitliet over het beleid van de Bonairiaanse Gezaghebber.

GERHARTS
...wantrouwen op Bonaire...

De heer Gerharts zeide o.m.:

„De positie, die ik thans als vertegenwoordiger van Bonaire inneem, is wel een merkwaardige. In November 1954 zond de bevolking mij als haar vertegenwoordiger naar de Staten en nauwelijks zeven maanden daarna zegt deze zelfde bevolking, dat zij een eilandsbestuur wil hebben, dat mij het liefst levend zou willen opeten, ware het niet, dat ik hiervoor te taai ben. Ik steun, zoals bekend is, de Regering, een regering, die voor het grootste gedeelte bestaat uit personen uit het democratische kamp, terwijl op Bonaire een groep aan het bewind is gekomen, die onder dezelfde naam een campagne tegen mij heeft gevoerd, een campagne, die wel op zeer laag peil stond.

Het is maar al te bekend, dat de partij te Bonaire niet vereenzelvigd mag worden met de partij van dezelfde naam te Curaçao. De partij, te Bonaire, die onder leiding staat van een persoon, die indertijd wegens zijn communistische neigingen werd opgesloten, erkent de democratische principes niet.

De brief van de Haseth

En als klap op de vuurpijl heeft de Gezaghebber van Bonaire op 13 Juni 1955 aan de Eilandsraad schriftelijk verzocht „het land te verzoeken de verkregen zelfstandigheid ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden gedeeltelijk of zelfs geheel terug te nemen". In deze zelfde brief deelt de gezaghebber mede te hebben „voorgesteld de functie van gezaghebber af te schaffen en Bonaire een deel van het Eilandgebied Curaçao te maken". Dat is vroeger ook zo geweest, toen te Bonaire nagenoeg alleen slaven woonden en werkten behorende aan de machthebbers van Curaçao.

Uit de brief blijkt verder, dat de gezaghebber van mening is, dat een eiland alleen dán de zelfstandigheid ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden waard is, wanneer de eigen inkomsten de uitgaven dekken.

Niet juist

Indien men deze redenering als de juiste zou erkennen, moet men ook erkennen, dat in de Preambule van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden een toevoeging ontbreekt, nl. dat behartiging van de eigen belangen afhankelijk zal zijn van het sluitend zijn van de begroting. Indien de redenering van de Gezaghebber van Bonaire als juist zou worden aangenomen, moet men aannemen, dat in art. 88 van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen behoort te worden opgenomen, dat de zelfstandigheid verleend aan de eilandgebieden ten aanzien van de verzorgen van eigen aangelegenheden, afhankelijk dient te zijn van de financiële onafhankelijkheid.

Deze brief, die aan de Eilandsraad van Bonaire is gericht en die de datum draagt van 13 Juni, is nog niet officieel aan de Eilandsraad toegezonden en kon daarom nog niet in de Raad in behandeling worden genomen. Men krijgt de indruk, dat de Gezaghebber thans met een en ander een beetje in zijn maag zit, vooral nadat hij aan de pers, die een bezoek aan Bonaire bracht, een onderhoud toestond, waarbij hij o.a. verklaarde, dat aan het uitgeven van gelden op onverantwoordelijke wijze een einde gemaakt dient te worden. En dat hij daarom een koppeling van Bonaire aan Curaçao voorstaat.

Gezaghebber is verantwoordelijk

De besteding der gelden van een gemeenschap is zeer goed geregeld. Geen gelden kunnen en mogen worden besteed, tenzij op de begroting van het betrekkelijke dienstjaar gelden zijn uitgetrokken. Indien door de Raad op de begroting gelden worden geplaatst voor onnutte zaken, dan is het de plicht van de gezaghebber de aandacht van de Regering daarop te vestigen.

Indien het Bestuurscollege beslist, dat gelden voor een zeker doel dienen te worden uitgegeven, waarvoor geen voorziening in de begroting is opgenomen, dan moet de gezaghebber aan deze beslissing zijn handtekening onthouden en zonder zijn handtekening kan geen betaling plaats vinden. Mochten er gelden op onverantwoorde wijze zijn uitgegeven, hetgeen ik ontken, dan is de gezaghebber in de eerste plaats daarvoor verantwoordelijk.

Het kan natuurlijk zijn, dat de gezaghebber een wisseling van bestuur vreesde en van mening is, dat de kans op het uitgeven van gelden op onverantwoorde wijze groot is. Deze mening heeft de gezaghebber meermalen naar voren gebracht er aan toevoegende, dat hij voor een volkomen ontwrichting van de toch reeds zeer labiele economie van Bonaire vreest. Ik ben van mening, dat wij moeten afwachten, dat wij waakzaam zullen moeten zijn en dat wij dan pas mogen ingrijpen, indien de zaak inderdaad mis dreigt te gaan.

Autonomie geen oorzaak van teruguitgang

Ik wil niet nalaten op te merken, dat de mening, dat de autonomie de oorzaak zou zijn van de economische achteruitgang van Bonaire, in strijd met de feiten is. Onze aloë is afhankelijk van de wereldmarkt, ons zout is afhankelijk van regenval in het buitenland, dat dan gedwongen wordt zout bij ons te kopen, onze veldgewassen zijn afhankelijk van regen te Bonaire, onze jeugd is afhankelijk van werk buiten Bonaire, dat hoe langer hoe schaarser wordt, omdat de arbeiders van Curaçao en Aruba dichter bij het vuur zitten.

Nu wil ik niet zeggen, dat onze economische toestand zo rooskleurig is. Integendeel. Doch dat heeft met de autonomie, dus het zelfstandig zijn ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden niets te maken.

Het is reeds zo lang ik op Bonaire ben — en dat is 25 jaar — nog nooit mogelijk geweest alle aloë te oogsten. omdat men te Bonaire dit werk al vrouwenwerk beschouwt. Degenen die wel eens hebben geprobeerd aloë te snijden, zullen weten, dat het een zwaar werk is, maar een werk, dat goed wordt betaald. Toen er geen grote werkloosheid op ons eiland was, viel die niet zo op, doch thans heeft men de vreemde toestand, dat naar schatting 1/3 van de aloë niet geoogst wordt, omdat er niet genoeg vrouwen zijn, die dit werk nog willen verrichten, terwijl de mannen het niet willen doen, omdat het zg. vrouwenwerk is. Maar deze zelfde mannen worden opgenomen in het rouleersysteem van D.O.W., waardoor zij naar schatting 3 maanden per jaar werk hebben en 9 maanden niet veel te doen hebben. Het is noodzakelijk, dat bij het selecteren van de personen, die als werklozen staan genoteerd, hiermede ter dege rekening wordt gehouden.

Zo zou er uit de grond meer gehaald kunnen worden, indien men de bevolking zou kunnen bewegen meer aandacht aan die grond te besteden. Hopelijk zal het werk, dat de landbouwkundige, die binnenkort te Bonaire zal aankomen, nuttig blijken, zodat de landbouwers, die thans en vroeger van elke deskundige voorlichting verstoken zijn gebleven, zullen gaan begrijpen, dat men tegenwoordig met de moderne methoden de grond rendabeler kan maken. Maar ons goede Bonaire is wel degelijk

(Vervolg op pag. 5)

Zou men kunnen zeggen dat de mensen op bovenstaande foto zulk een beroemd orkest vormen? Elk lid van Mario Rossi's orkest is een artist op zichzelf. Opgewekt kwam het gezelschap gistermiddag op Dr. Albert Plesman Luchthaven aan.

Conferentie van Genève

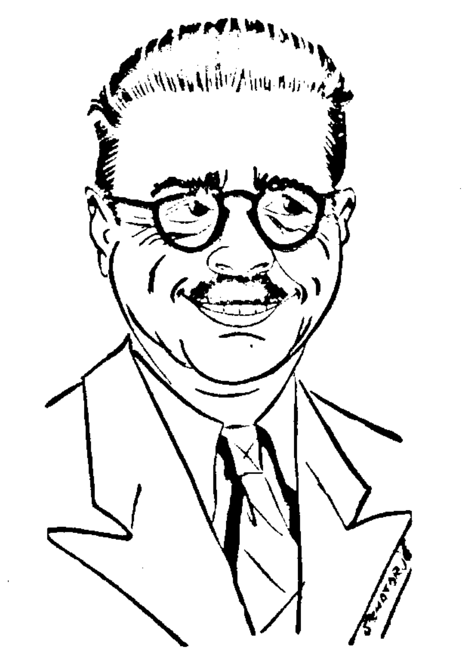
Tot nu toe geen enkele concessie van de Russen

Genève. — Na de eerste conferentiedag kunnen de standpunten der Grote Vier als volgt worden samengevat: Eisenhower: Vrijheid voor de satellietstaten; eerst Duitse eenheid dan Europese veiligheid; opheffing van het IJzeren Gordijn. Eden: Europese veiligheid door een vijfmogendheden pact tussen de Grote Vier en Duitsland; een niet nader omschreven gedemilitairiseerd gebied tussen Oost en West Europa; eenheid van Duitsland. Faure. Geen neutralisatie van een herenigd Duitsland; garanties om tegemoet te komen aan de Russische eis tot veiligheid voor Rusland. Boelganin: Geen bespreking van de kwestie der satellietstaten; geen bespreking van het internationale communisme; garanties voor elke staat die neutraal wenst te blijven en die om zulke waarborgen vraagt; alle buitenlandse troepen terugtrekken uit de Europese landen; Eerste Europese veiligheid door middel van een alle Europese landen omvattend veiligheidspact en pas dan hereniging van Duitsland. Demobilisatie van de troepen die uit Oostenrijk worden teruggetrokken; uitbreiding van de handel tussen Oost en West.

Waarnemers zeggen dat er nergens een aanwijzing is te vinden dat de Russen op enig punt aan het Westen consessies willen doen. Doch zij zeggen dat het touwtrekken, het trachten van het verkrijgen van concessies pas vandaag kan beginnen.

Aan het diner dat president Eisenhower Maandagavond aan de vier belangrijkste Russische delegatieleden, Boelganin, Molotov, Kreestjev en Zjoekov aanbood, had ten doel in een informele sfeer elkaar beter te leren kennen en begrijpen en mogelijk de weg te effenen voor toenadering.

Lesje van Gomez zat v.d. Hoeven een beetje dwars

De heer v.d. Hoeven, die zelfs tijdens de Statenvergaderingen maar niet vergeten kan, dat hij niet voor de klas staat en dat hij dus niet altoos gelijk kan hebben, heeft moeite gehad het lesje, dat Gomez hem verleden Donderdag gaf, te slikken. Hij heeft het niet kunnen laten er gisteravond tijdens de behandeling van de begroting (met zijn traditionele grapjes en rekensommetjes) op terug te komen.

Want zowel het feit, dat de doktoor zijn hele betoog had ontzenuwd, als het nog vervelender feit, dat de "Amigoe di Curaçao" daarvan meerdere bekendheid had gegeven, zat hem kennelijk dwars.

Daar kwam dan nog bij, dat Gezaghebber Gorsira hem met zijn geharnast betoog in de pers nog eens extra in de hoek had gedrukt. En dat was natuurlijk te veel van het goede.

Hoe hij het fixte? Wel, hij begon de juistheid der krantenverslagen in twijfel te trekken waardoor hij dus alles wat hij in de vorige vergadering gezegd had op losse schroeven zette. Dat was natuurlijk heel slim, doch helaas een beetje doorzichtig, zelfs voor Statenleden, die v.d. Hoeven's tirades meestal wel amusant, doch in politiek opzicht zonder enige aantrekkelijkheid vinden.

Helemaal erg maakte v.d. Hoeven het, toen hij zijn auditorium wilde doen geloven, dat hij Gomez de gevraagde cijfers niet gegeven had, omdat hij zich als Statenlid niet met eilandelijke begrotingszaken had te bemoeien en goed wist, dat de doktoor hem er in wilde laten vliegen. Alsof hij in zijn hele betoog ook maar iets anders gedaan had dan de eilandelijke economie beredderen. Hij bedacht zich achteraf dit prachtige smoesje, dat hem op de bewuste vergadering niet ingevallen was omdat hij het anders natuurlijk gebruikt had, al was het alleen maar om zijn zielige aftocht een beetje te dekken.

Maar soit. De menigte heeft er zich gisteravond weer smakelijk mee vermaakt. En of de foto's, die de meester in alle standen en poses van zijn wrochtende collega's maakte, goed zijn gelukt, dat merken we eerstdaags wel in v.d. Hoeven's lijfblaadje. Alsdan zal ook blijken of de diepteschepte ervan beter is, dan die van zijn betoog van gisteren!

Koos Vorrink overleden

Amsterdam. — Koos Vorrink, oud-voorzitter van de Partij van de Arbeid, is in de afgelopen nacht in de leeftijd van 64 jaar overleden.

Hij volgde in 1934 Jan Oudegeest op als voorzitter van de toenmalige SDAP en werd na de oorlog voorzitter van de PvdA.

Hij was tijdens de bezetting een van de oprichters van "Het Parool", toen een illegaal dagblad en deed veel ondergronds arbeid. Door verraad viel hij in handen van de Duitsers.

Koos Vorrink werd in 1935 lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal en bleef dit tot 1946. In dat jaar werd hij lid van de Tweede Kamer. Hij was in Januari 1949 de enige overlevende toen bij het Deense eiland Falster het vliegtuig verongelukte waarmede hij in opdracht van de regering naar Noorwegen reisde. In 1953 werd hij door een beroerte getroffen en sindsdien had hij een lang en slepend ziekbed. In 1953 nam hij zijn ontslag als Kamerlid en in Februari 1955 droeg hij het voorzitterschap van de PvdA over aan Evert Vermeer.

Koos Vorrink was Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Nog twee dagen circus Bimm

Willemstad. — Naar wij vernemen zal Circus Bimm nog twee dagen voor het publiek open zijn. Had men eerst het voornemen na de eerste drie voorstellingen de poorten te sluiten, het enorm succes, waarin Circus Bimm zich mocht verheugen was van dien aard, dat men besloten heeft nog twee voorstellingen te geven en wel op Zaterdag 23 en Zondag 24 Juli a.s., aanvang 16.30 uur.

Paraguay is als laatste van alle Noord- en Zuid-Amerikaanse staten tot de UNESCO toegetreden.

Unieke Spaanse band op ons eiland

Mario Rossi y su Orchestra brengt het Curacaos publiek in vervoering

Veelzijdig programma is uniek in muziekwereld

Willemstad. — Het wereldvermaarde Spaanse orkest van Mario Rossi is gistermiddag omstreeks twaalf uur op Curacao aangekomen, na enkele succesvolle dagen op Aruba. En direct, des avonds van zes tot zeven uur trad dit orkest op voor Radio Hoyer, waardoor het Curacaos publiek in vervoering geraakte. Het succes dat de band des avonds in het West End theater had, was eveneens zeer groot. Daarentegen was Chobolobo een teleurstelling doordat er slechts een klein groepje mensen was gekomen. Maar de artisten van het Spaanse orkest hebben een goede beurt gemaakt, zowel met hun muziek als met hun sympathiek optreden.

Mario Rossi, die vergezeld is van zijn charmante echtgenote en zoontje, heeft een zeer geselecteerd orkest. Toen de leden van het gezelschap gisteren uit het vliegtuig stapte, zou men niet zeggen dat dit de musici zijn van het orkest van Mario Rossi. Maar allen zijn artisten op zichzelf, hetgeen zij later op overtuigende wijze bewezen.

Impresario Rino Marchena is met het orkest meegekomen uit Aruba. De vorige week vloog hij naar ons nabuureiland om Mario Rossi te ontvangen op de Antillen.

Het gezelschap, waarbij zich ook een danseres met bijzonder aristieke talenten bevindt, logeert in het Park Hotel.

Bij het optreden in de Hoyer studio kon men weer de vele belangstellenden voor het glazen studioraam zien staan. Het applaus dat Mario Rossi in ontvangst moest nemen was zeer gemeend.

Het optreden in het West End theater was wel bijzonder succesvol. Om half negen kwam het orkest het toneel op en al direct na het officiele openingslied van Mario Rossi, was het duidelijk dat Mario het publiek meehad. De verschillende nummers werkte het orkest achtereen af; de pasadobles, bolero's en mambo's, afgewisseld door enkele zeer mooie en goed gespeelde lichte klassieke stukjes vielen zeer in de smaak van het publiek dat een oordovend applaus schonk.

De leden van het orkest bespelen elk meerdere instrumenten en de veelzijdigheid van het programma geeft het orkest een geadelde klankrijkdom.

De musici zijn artisten op zichzelf, dat werd naderhand ook op Chobolobo bewezen, waar het kleine publiek genoten heeft van de verschillende nummers, die Mario met zorg voor het geselecteerde publiek uitkoos. Iedereen, ook het personeel van de nachtclub, was gefascineerd door Mario Rossi, zijn stem en zijn band. "Fantastisch", dat was de opmerking die wij overal hoorden. Wij geloven zeker de mening van allen te geven indien wij beweren dat nog nimmer tevoren een dergelijke goede band ons eiland heeft bezocht. "Mario Rossi y su orquesta" is een klasse-orkest, dat lijdt geen twijfel. Het is geen orkest waarvan men moet verwachten alleen maar merengue's, guaracha's of bolero's te horen. Het is een orkest dat het klassieke van de lichte kant met even gevoel speelt als een pasadoble of een Weense wals.

Het gebeurde gisteravond dat de Spaanse artisten het lied "My foolish heart" speelde, uit "The Third Man", toen vijf leden van het orkest de viool namen en de tafels langs liepen. Bij elk tafeltje speelden zij even voor de bezoekers.

Het enthousiasme voor Mario Rossi heeft zijn hoogtepunt op Curaçao nog niet bereikt. Het is te hopen dat het publiek van Curaçao de unieke kans die het geboden wordt om Mario Rossi te horen en zien optreden, zal grijpen. Want een orkest zoals dit komt niet spoedig weer terug. Vooral het gegoede publiek zal dit orkest, ook voor de Spaanse en Europese dansen, bijzonder weten te appreciëren.

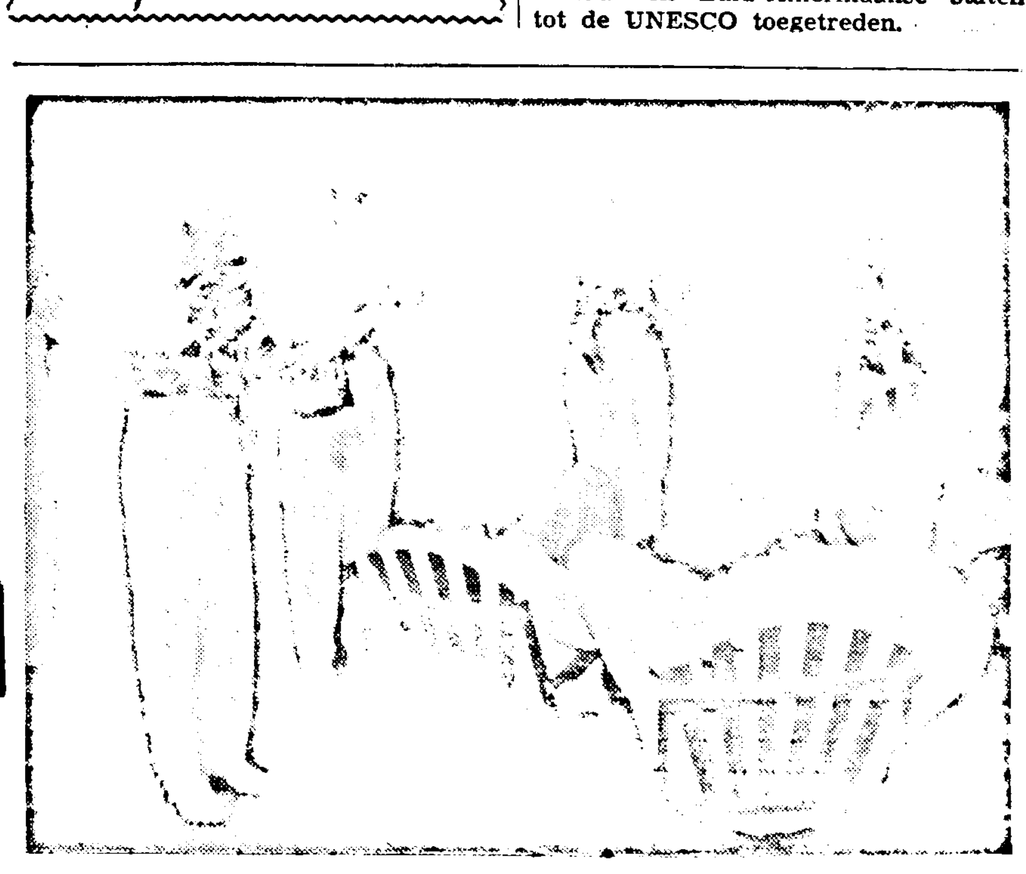

De Spaanse danseres Helena dwong met haar klassieke Spaanse dansen bewondering af bij het publiek. Hier zijn wij haar tijdens de „Dans van de verliefde maagd", op Chobolobo, gisteravond.

Beëdigd

Willemstad. — Hedenochtend is beëdigd voor het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen mr dr J. L. A. Visser, die toegelaten is als practizijn. Zoals bekend is de mr dr Visser geassocieerd met mr dr van Ginsbergen.

Een Sovjetrussische expeditie heeft te Stalingrad 520 graven daterende van drieduizend jaar voor Chr. ontdekt.

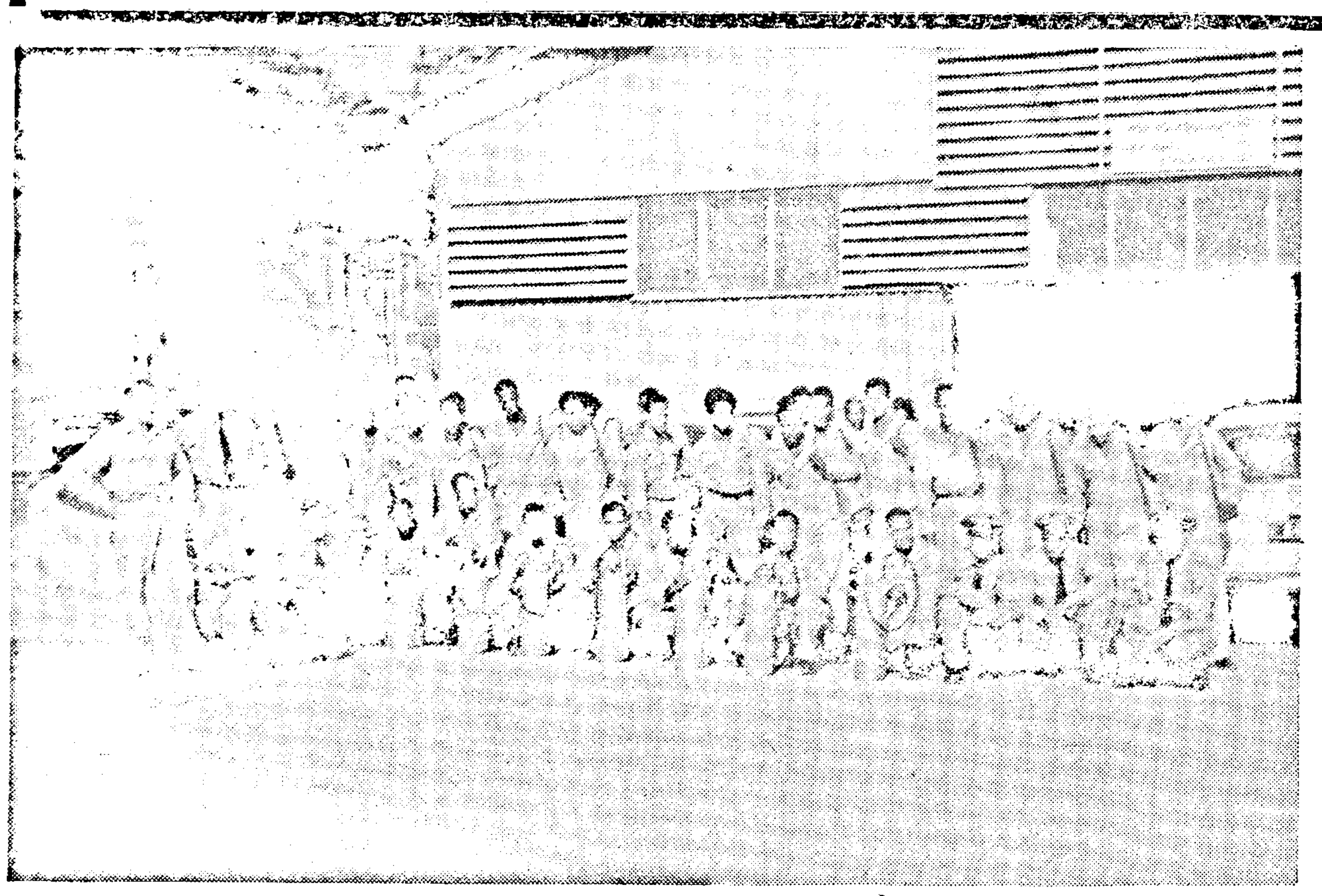

Terwijl een groepje danste bleven de andere gasten van Chobolobo gisteravond luisteren naar het gevoelvolle spel van Mario Rossi's artisten. De violisten kwamen langs de tafeltjes en speelden voor de aanwezigen.

Recht tot 't hart

— Moeilijkheden waarover u 's nachts in uw bed piekert, gaan op duizendkoppige monsters lijken. De volgende morgen blijken ze maar één hoofd te bezitten.

Er komt leven in de brouwerij!

Het gele leger is klaar om de grote strijd tegen de gele koorts muskiet aan te binden. Uitgerust met overalls, spuitaparaten, handschoenen en gasmaskers trekken zij er morgen of overmorgen op uit. Hier het korps spuiters met hun inspecteurs. Geheel links de heer Mitrovitch, de supervising-inspector van de Pan American Sanitary Organisation.

Het gele leger trekt ten strijde

Curacao na zes maanden gezuiverd van de gele koorts muskiet?

De bevolking wordt tevoren schriftelijk gewaarschuwd

Willemstad. — De actie tegen de gele koorts muskiet gaat deze dagen beginnen. In de oude Douaneloods op Scharloo, waar nu de G.K.B. (gele koorts bestrijding) zetelt met man en materiaal, heeft deze dienst gistermiddag de pers ontvangen om het een en ander te vertellen over de werkwijze van de bestrijdingsactie. De wnd. Inspecteur van Volksgezondheid, Dr. Pieron leidde deze bijeenkomst, waarbij de Minister van Volksgezondheid, Mr. S.W. van der Meer en vertegenwoordigers van de C.P.I.M. aanwezig waren, en vertelde de aanwezigen enkele bijzonderheden. Men gaat op Westpunt beginnen en hoopt van daar af langzaam naar de stad te komen.. Technisch is deze werkwijze het beste gebleken. Men werkt met ploegen die bestaan uit een „inspector" en vijf spuiters. Het personeel van de G.K.B. is met uiterste zorg gekozen en heeft, behalve een strenge keuring, ook een zeer zware opleiding genoten.

De heer Prakken, het hoofd van de G.K.B., vertelde ons, dat een goede opleiding na een strenge keuring de eerste vereiste is, want het werk van de G.K.B. is zeer gecompliceerd. De indruk, die wij van de spuiters hebben gekregen is bijzonder goed. Zij vormen een groot gedisciplineerd corps en zullen hun zware taak, om het eiland te zuiveren van de gele koorts muskiet, zeker ernstig opvatten en goed vervullen.

Het corps lijkt op een leger en de aanduiding „het gele leger" is hier zeker op zijn plaats. In gele trucks en gele overalls trekken de mannen van de G.K.B. ten strijde.

Dr Pieron gaf een uiteenzetting van de belangen, die de bevolking heeft bij deze actie.

„Gele koorts is een zeer ernstige ziekte, die in vroeger jaren ontzettende epidemieën veroorzaakte, waarbij honderden en honderden mensen stierven", zo vertelde dr Pieron. „Deze ziekte werd het eerst geconstateerd in Afrika, later in Zuid- en Midden-Amerika en ook in de Verenigde Staten. Toen men bemerkte, dat deze infectie-ziekte slechts overging van mens op mens door middel van de gele-koorts-muskiet, heeft men de strijd tegen deze mug aangebonden. Deze strijd kon met des te meer succes gevoerd worden nu middelen als Dieldrin en DDT werden uitgevonden, die deze mug zeer snel vernietigen.

Men was oorspronkelijk van mening, dat men op deze wijze het gele-koorts-virus (het ziekmakende agens) zou kunnen doen verdwijnen, en wanneer dit geheel verdwenen was, de strijd tegen de mug zou staken.

Dit is echter niet waar gebleken. Er zijn nl. grote reservoirs op de wereld, waar het virus blijft bestaan in de lichamen van zieke apen. Dit is in de Jungles van Afrika, Brazilië, Venezuela, e.a. landen. Daarom zal men steeds de mug moeten blijven bestrijden, en alleen in een gebied waar geen Aedes Aegypti aanwezig is, behoeft men geen angst te hebben gele koorts te krijgen.

Dit hebben de landen van Zuid- en Midden-Amerika en van de Verenigde Staten ingezien. Onder leiding nu van de Pan Amerikaanse Gezondheids Organisatie worden in al deze landen campagnes op zeer grote schaal gehouden om de mug te verdelgen.

Wanneer deze landen grote sommen gelds hebben uitgegeven voor deze acties, dan wensen ze niet weer van buiten af besmet te worden.

De eilanden van de Nederlandse Antillen nu staan wat de besmetting met de gele-koorts-mug betreft, bovenaan op de zwarte lijst van de Pan Amerikaanse Gezondheids Organisatie. Wanneer wij niet zorgen, dat ook bij ons de gele-koorts-mug uitgeroeid wordt, zullen de andere landen, en hieronder behoren zeer machtige en grote landen en ook Amerika, de schepen van de Nederlandse Antillen gaan beletten in hun havens te komen, omdat men bang is, dat ze de muggen zullen overbrengen. En de grote scheepvaart Maatschappijen zullen hun schepen geen havens in de Nederlandse Antillen meer aan laten doen uit vrees voor besmetting.

En dit is geen theoretische mogelijkheid, maar daadwerkelijk zijn in dit opzicht reeds waarschuwingen door de Regering en door de Inspectie van de zijde van de Pan Amerikaanse Gezondheids Organisatie ontvangen.

Dit is ook de reden, dat de Regering zo'n grote som geld voor deze actie heeft uitgetrokken. Dit is tevens de reden, dat de Eilandsraad van Curaçao een grote som gelds heeft beschikbaar gesteld om nogmaals, maar nu over het gehele eiland, alle vuil op te ruimen. Dit is tenslotte de reden, dat de Regering gemeend heeft een wet te moeten uitvaardigen, waarbij ieder verplicht wordt zijn huis te laten behandelen. Deze laatste maatregel is genomen om op alle eventualiteiten voorbereid te zijn.

Dr Pieron hoopt en vertrouwt, dat nooit van de sancties, die deze wet biedt, gebruik zal moeten worden gemaakt, maar is ervan overtuigd, dat ieder gaarne zal medewerken om de gele-koorts-mug, die onze welvaart belaagt, te helpen verdelgen. Wanneer ieder medewerkt, zal deze actie in korte tijd een groot succes worden en kan Curaçao spoedig van de zwarte lijst geschrapt worden.

Wanneer ieder medewerkt, zullen de ongemakken, die ondervonden worden tot een minimum beperkt worden en ondervindt eenieder het grote voordeel, dat ook veel ander ongedierte verdwijnt."

„Deze campagne eist veel geld, eist veel arbeidskracht van de organisatoren en van de spuiters", zeide Dr Pieron. „Helpt U allen hun taak verlichten. Tenslotte is dit een strijd van de inwoners der Nederlandse Antillen tegen vijand nr 1, de gele-koorts-muskiet. Het is een strijd om onze scheepvaart, onze handel, onze welvaart te verdedigen.

Zoveel mogelijk zullen alle maatregelen tevoren worden gepubliceerd. Voor men een huis gaat behandelen wordt het de bewoners aangezegd en zowel mondeling als schriftelijk de nodige uitleg gegeven. Wanneer bepaalde dingen niet duidelijk zijn, belt dan de Inspectie op, waar men eenieder gaarne te woord zal staan.

Waar adviseurs en medewerkers door de Pan Amerikaanse Gezondheids Organisatie zijn afgestaan voor deze actie, zal de houding van het publiek belangrijk medewerken tot de uiteindelijke rapporten, die over onze Eilanden aan de bovengenoemde Organisatie zullen worden uitgebracht.

Daarom roep ik U nogmaals op allen mede te werken deze kostbare campagne in zo kort mogelijk tijd geheel te doen slagen„ zo sprak de wnd Inspecteur van de Volksgezondheid, dr Pieron.

In de oude Douane loods op Scharloo gaf een der ploegen een demonstratie met het spuitaparaat. Hier een der geuniformeerde spuiters.

Het personeel van de G.K.B. gaf vervolgens enkele demonstraties met Dieldrin, alsmede met een van de twee geleende „bazooka's" van Venezuela, een apparaat, waarmede binnen een seconde een wolk van DDT wordt verspreid en welke gebruikt wordt voor o.a. winkels, waar men geen Dieldrin kan gebruiken.

De Supervising Inspector van de Pan Amerikaanse Gezondheidsorganisatie, de heer Mitrovitch, welke speciaal door de PASO naar de Antillen is gezonden voor de gele-koorts-mug-actie, demonstreerde zelf hoe er mede te werken.

Zeven trucks en een jeep bezit de G.K.B. en deze wagens zijn hard nodig, wil men de actie goed voeren. De bevolking dient het gele leger in het belang van de Antillen dan ook te steunen. Het is dit corps, waar veel van afhangt voor de toekomst van onze eilanden. De heer Prakken en zijn mannen kunnen wij dus slechts veel succes toewensen.

Joy-riding streng gestraft

Willemstad. — Omtrent het bericht dat wij gisteren plaatsten kunnen wij onze lezers nog het volgen mededelen. De 21 jarige C.E.M. die met de bakkerstruck een aanrijding had veroorzaakt en rijbewijs nog toestemming had om het voertuig te besturen, is ingesloten wegens diefstal van benzine. Wij willen namens de politie de aandacht op vestigen dat joyriding dus met insluiting gestraft kan worden.

MULO-EXAMENS

Willemstad. — Gisteren werden 20 candidaten geëxamineerd. Afgewezen werden 3 candidaten. Geslaagd voor het A-examen: Rijnaldo Timp, Jan Tims, Victor Manuel Torres, Herbert Richard Alexander Treurniet, Roberto Julian Valies, Walter August Vasilda, Johanna Klaasje ten Veen, Sybil Viviana Vicario, Ilse Rose Visser, Guillermo Jacobo Vlieg, Joan Gertrude Voges, Virgilio Cristo Windster, Marlene Anastacia van der Veen, Antoinette Hyacinth Veeris, Misael Elena Vos en Ellen Ingrid Winkel.

Geslaagd voor het B-examen: Hildo Emigdio Sprock.

Examens op Ambachtschool

Willemstad. — Bij het eindexamen van de R.K. Ambachtsschool „St Jozef", gehouden van 20 Juni tot 8 Juli werden geëxamineerd 78 candidaten, afgewezen 9 candidaten, geslaagd 69 candidaten, t.w.:

Afdeling Automontage: Eusebio Ascencion, Selvio Balentien, Ronald Carolina, Hedwig Dunker, Ronald Gibbs, Hilton Hassel, Sixto Hersilia, Silvestre Isenia, Victor Lucacius, Benjamin Marchena, Ronald Martijn, Johan Mercelina, Hermenegildo Natividad, Carlos Petronilia, Antonio Richards, Fortunato Rijna, Ciro Sambo, Orlando St. Till, Donald Tecla en Gilbert Zabala.

Afdeling Machine Bankwerken: Erquinio Alberta, Mario Albertus, Stanley Belfor, Ronald Kenepa, Carlos de Koop, Eddy Landburg, Carlos Linzey, Edgar Maduro, Louis Martis, Jacob Massink, Thomas Pieternella, Cornelis Rentier, René Samson en Edmundo Wyatt.

Afdeling Electrotechniek: Johan Buncamper, Harry Haddaway, Andries Hlmering, Fidencio Janzen, Virgilio Maduro, Edwin Martis, Aloysius Peterson, Leroy De Laine, Donovan van Putten, Ramon Robinson, Jaime Rofina, Willem Wooter en Edsel Zimmerman.

Timmeren: Idelmiro Alberto, Casper Anthonia, Licio Benita, Ciro Bonofacio, Ruder Daal, Hildo Fundo. Wilfrido Fundo, Mariano Girigori, Ronald Hosé, Aloysio Maduro, Juan Martina, Sixto Martis, Hector Melfor, Pedro Meyer, Emirto Monte, Fernando Norris, Theodor Paulina, Ruben Pieter, Patricio Pieternella, Marcel Rooi, Mario Simon en Edwin Wever.

Adj. directeur W. v. Wordragen naar Nederland

Emmastad. — De heer W. van Wordragen, adjunct-directeur van de C.P.I.M., is via de Verenigde Staten naar Nederland vertrokken voor het voeren van routine besprekingen. In aansluiting daarop zal de heer van Wordragen van een kort verlof genieten. Begin September keert de heer van Wordragen terug.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 23 P.V's op en verleenden 10 maal assistentie. Het was gisteren een vrij rustige dag.

Het verkeer

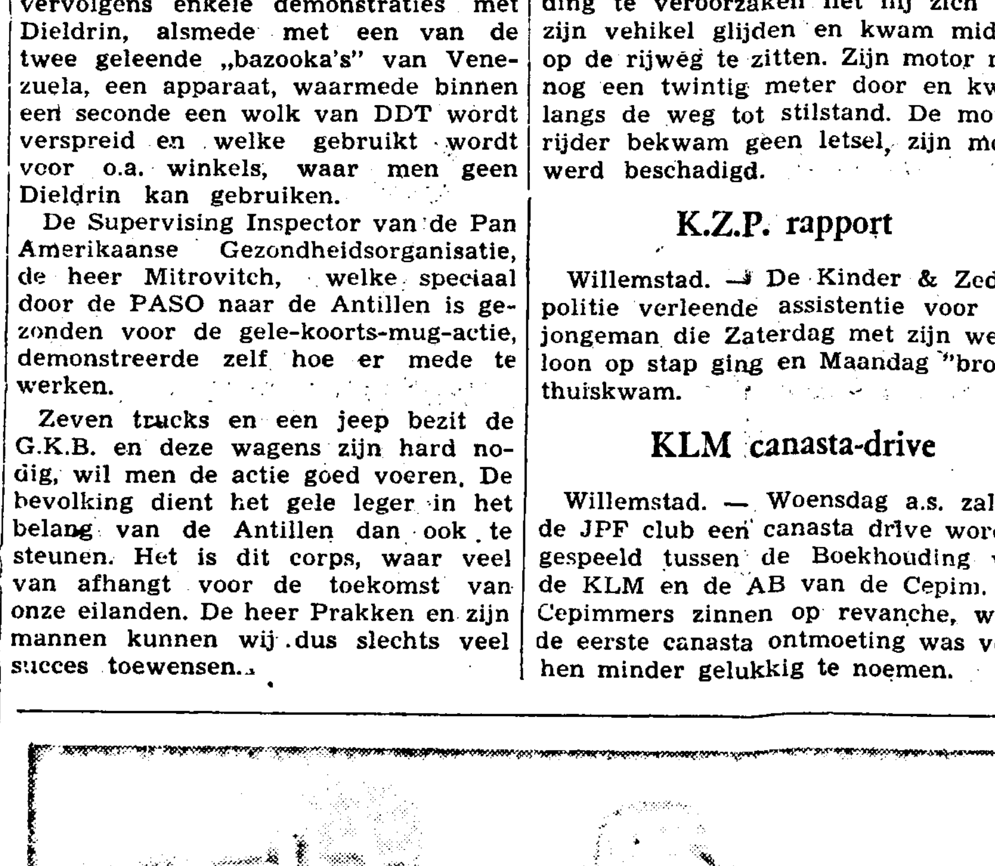
Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gisteren 2 P.V's op en behandelden 1 lichte aanrijding. Gisteren had op de Schottegatweg ter hoogte van Marie Doll een kleine verkeersongeval plaats. Een motorrijder, genaamd F, wilde een voor hem rijdende truck inhalen, maar merkte te laat, dat een tegenligger naderde. Om geen aanrijding te veroorzaken liet hij zich van zijn vehikel glijden en kwam midden op de rijweg te zitten. Zijn motor reed nog een twintig meter door en kwam langs de weg tot stilstand. De motorrijder bekwam geen letsel, zijn motor werd beschadigd.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De Kinder & Zedenpolitie verleende assistentie voor een jongeman die Zaterdag met zijn weekloon op stap ging en Maandag "broke" thuiskwam.

KLM canasta-drive

Willemstad. — Woensdag a.s. zal in de JPF club een canasta drive worden gespeeld tussen de Boekhouding van de KLM en de AB van de Cepim. De Cepimmers zinnen op revanche, want de eerste canasta ontmoeting was voor hen minder gelukkig te noemen.

Een beroemd figuur naast een andere beroemdheid. Op Chobolobo kwam gisteravond de beroemde Cubaanse componist en impressario Toni Fergo de Spaanse Rossi begroeten. Señor Fergo (rechts) vertoeft reeds enige dagen op Curaçao in afwachting voor een visum voor Venezuela.

Contaflex II

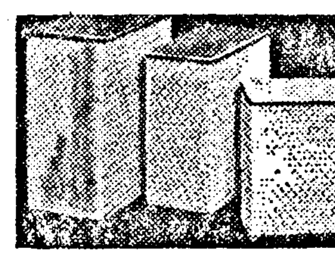
Willemstad. — Uit de advertenties in dit blad hebben onze foto-fans kunnen lezen, dat Handelsmaatschappij Kusters N.V. een nieuwe Contaflex II in de handel heeft gebracht. Bij *Foto Ideaal* en *El Globo* hebben wij deze nieuwe creatie kunnen bewonderen en het moet ons van het hart, dat de CONTAFLEX II een fraai stuk werk is. De laatste tijd zoekt ZEISS zijn "salespoints" in de ingebouwde belichtingsmeters, nauwelijks was de 35 mm kleinbeeld camera CONTINA II A met de ingebouwde belichtingsmeter verschenen, of daar kwam de *Contaflex*-een-ogige spiegelbeeldreflex camera op de markt. En óók met de ingebouwde belichtingsmeter, waarbij snel werken wel in de hand gewerkt wordt, ook doordat de snel en fijn reagerende belichtingsmeter, van boven zo gemakkelijk afleesbaar is en het derhalve eenvoudig genoeg is om via de naald-aanwijzing het diafragma en de juiste tijd te kiezen.

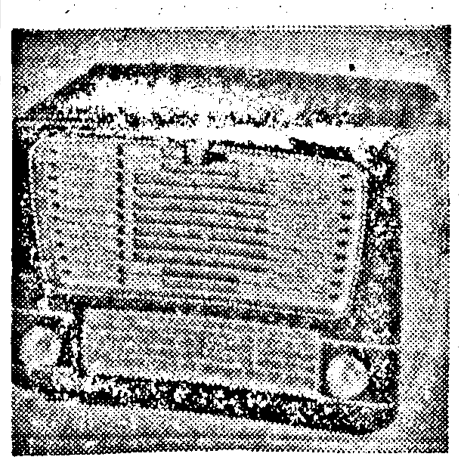
De voordelen van de spiegelbeeld reflex behoeven wij in dit bestek niet nader uit een te zetten, deze mogen wel zó bekend worden geacht, dat een eerbiedig zwijgen voor de spiegelreflex constructie wel op zijn plaats is. Wij vermelden nog dat de *CONTAFLEX II* is uitgerust met de Tessar f/2.8 lens, een der beroemdste creaties, uit de Zeisslijn, de sluiter is een synchro compur t/m 1/500 sec, met volledige synchronisatie voor M en X, alsmede een zelfontspanner. Wij wijzen er nog op, dat ook voorhanden is de CONTAFLEX, model I, die van model II afwijkt alleen ten opzichte van de ingebouwde belichtingsmeter. En voor de Contaflex 4 ook leverbaar een tele-voorzetlens.

Rectificatie

Willemstad. — Het letterduiveltje heeft ons gisteren parten gespeeld. toen wij het onderschrift onder de foto van J.P.F. plaatsten. Wij laten hier de goede tekst volgen:

De heer H. van Nieuwkerk, lid van de directie van „Fatum" kreeg Zaterdagavond een cheque aangeboden, de stoffelijke gestalte van JPF's activiteiten en wetenschappelijk verantwoord financieel beheer. Want, met deze cheque, ruim ƒ 10.000.— groot, werd de totale schuld van JPF afgelost. Een historisch moment, waarbij vele vooraanstaande JPF-leden aanwezig waren. Op de foto v.l.n.r. dr L.A. C.O. Vashley, Fr. Goedhart, directie-Fatumlid H. van Nieuwkerk, Shon Cai Winkell, beschermheer van JPF, Th. A. Simoons, voorzitter van JPF club en Zschusschen.

Werd China's lot reeds in 1945 in Yalta bepaald?

Beslissing van president Roosevelt had vèrgaande gevolgen

VIJFDAAGSE OORLOG VERSCHAFTE STALIN VASTE VOET IN OOST-AZIË

„Wanneer iemand in 1945 gezegd zou hebben, dat Amerika vier jaar lang in de Pacific tegen de Japanners gevochten en daarvoor 260.000 man aan gesneuvelden en gewonden, milliarden dollars en een groot deel van zijn oorlogsvloot en luchtmacht geofferd had, alleen om de resultaten hiervan aan de Russen cadeau te doen, zou men hem voor krankzinnig gehouden hebben. En toch is dit gebeurd".
Dit is de wel zeer vèrgaande conclusie, waar de Amerikaanse journalist John T. Flynn toe komt in zijn analyse van de Amerikaanse politiek rond de Tweede Wereldoorlog, zoals die wordt weergegeven in het onlangs verschenen boekje „Twintig jaar verraad". 1) Is zij ook houdbaar?

Marshall contra MacArthur

Bezien we de huidige stand van zaken in Azië, dan moeten wij toegeven, dat de situatie daar, vergeleken bij die van voor de oorlog, wel zeer ten gunste van Moskou en het communisme is veranderd. In 1945 heeft Sovjet-Rusland, met toestemming van de Verenigde Staten, de eilandengroep der Koerillen, geheel Sachalin en delen van Mongolië geannexeerd. Op Noord-Korea kwam, in de jaren, dat de Russen daar een bezettingsleger hadden, een communistisch regime tot stand, dat zijn macht reeds lang over Zuid-Korea uitgebreid zou hebben, als de Verenigde Staten, ondersteund door de landen uit het Westen, dit in de bloedige Koreaanse oorlog niet verhin-

Communistische infiltraties en invloeden in Amerika II

derd hadden. Het reusachtige China kwam in 1949 onder het ijzeren regime van de communisten van Mao Tseh Tung, die ook Tibet bij zijn rijk inlijfde. Het Noordelijk deel van Frans Achter-Indië viel, na een lange burgerkrijg, in handen der communisten. Tal van andere landen in Oost-Azië, waaronder Indonesië, nemen de laatste jaren een opvallend welwillende houding aan tegenover Moskou en Peking en staan open voor de rode propaganda, hetgeen vroeg r of later zeer wel tot een communistische staatsgreep of een burgeroorlog kan leiden.

Is dit alles echter, zo kan men zich afvragen, de schuld van de Verenigde Staten? Waren de concessies, die Amerika en de overige geallieerden tijdens de Tweede Wereldoorlog aan Stalin deden, en die de landen van Oost-Europa en delen van Azië uitleverden aan het communisme, niet noodzakelijk om de strijd tegen de toenmalige wereldvijand nummer één, Adolf Hitler, met succes te kunnen beëindigen? En staat men bij de machtsuitbreiding der communisten in Oost-Azië niet tegenover een proces, dat men wel kan betreuren, maar dat in wezen onafwendbaar was, omdat de oorzaken ten dele in het verre verleden liggen, in de tijd, toen het Westen alleen, of hoofdzakelijk, commerciële belangstelling toonde voor deze gebieden?

Het had anders gekund

Tegenover degenen, die geneigd zijn deze vragen bevestigend te beantwoorden (en dat zijn er, in het Westen, zeer velen) stelt Flynn een nuchtere opsomming van feiten, die hij heeft bijeen gegaard uit officiële rapporten, gedenkschriften van generaals en admiraals en de verslagen van de verhoren, die commissies van de Amerikaanse volksvertegenwoordiging in de afgelopen jaren verschillende bekende en minder bekende figuren, die een rol speelden bij het bepalen van de Amerikaanse politiek, hebben afgenomen.

Al deze feiten (die hier en daar het karakter van onthullingen dragen) wijzen er naar zijn mening op, dat de vèrgaande tegemoetkomingen aan Stalin geenszins nodig waren geweest en dat de situatie in Oost-Europa, maar vooral ook in Oost-Azië, thans een geheel andere zou zijn, indien een aantal verantwoordelijke Amerikaanse leiders niet een reeks onvergeeflijke „blunders" hadden begaan.

De „periode der grote Amerikaanse blunders" begint, naar Flynn's overtuiging, in 1943. In dat jaar, waarin de oorlog een gunstige keer voor de geallieerden begon te nemen, wendden zowel Roosevelt als Stalin hun gedachten naar de toekomst. De Amerikaanse president was vol van zijn grote plan tot oprichting van de wereldorganisatie der Verenigde Naties, terwijl Stalin aandacht begon te wijden aan de vraag, hoe hij de komende overwinning kon benutten om de Oost-Europese landen in zijn macht te krijgen en zijn invloed in Oost-Azië (Rusland voerde nog geen oorlog met Japan) uit te breiden.

Beide staatslieden hadden dus hun toekomstplannen, en deze plannen vormden de inzet voor de conferentie van Teheran. Wat Stalin naar alle waarschijnlijkheid nooit had durven hopen — zo zegt Flynn — gebeurde daar: al zijn eisen werden ingewilligd. „Daarmee" — we citeren „Twintig jaar verraad" — „gaf Roosevelt Litauen, Letland, Estland, Polen, Tsjechoslowakije, Joegoslavië, Roemenië, Bulgarije, Hongarije, Albanië en Oost-Duitsland aan de communistische overheersing prijs. Maar dat was nog niet alles. De Amerikaanse president stemde er ook in toe, dat Rusland de gebieden in Azië, met inbegrip van China, zou terugkrijgen, die de Japanners in de Czarentijd en daarna veroverd hadden, en beloofde Stalin bovendien een steunpunt in Korea alsmede de algehele ontmanteling van de Japanse oorlogsindustrie. In ruil voor

TEGENSTANDERS INZAKE AZIATISCHE STRATEGIE. Links generaal Douglas MacArthur, tijdens de Tweede Wereldoorlog opperbevelhebber in Oost-Azië, die ervan overtuigd was, dat de Japanners reeds begin 1945 bereid waren zich over te geven en die Rusland buiten de oorlog met Japan wilde houden. Rechts de chef van de generale stad van het Amerikaanse leger, generaal George C. Marshall, die meende, dat, na de capitulatie van Duitsland, Rusland in de oorlog met Japan betrokken moest worden.

dit alles behoefde Stalin slechts in te stemmen met Roosevelt's plan tot oprichting van de Verenigde Naties en dat kon hij makkelijk doen, want hij zou in dit orgaan het vetorecht krijgen, waarmee iedere actie van de Westerse wereld getorpedeerd kon worden.

Bondgenoot gedroeg zich als vijand

„De grote fout van de toenmalige Amerikaanse leiders was", zo voegt Flynn aan dit relaas toe, „dat zij zich niet realiseerden, dat Rusland in feite Amerika's tegenstander was en dit ook zou blijven. Zij behandelden het als een bondgenoot en vriend, terwijl het zich tegenover hen gedroeg als een vijand.

Een belangrijk bewijs van de geneigdheid der Amerikaanse leiders om Stalin terwille te zijn, zonder dat daar noodzaak toe bestond, ziet Flynn in hun houding tegenover de verzetsbeweging in Joegoslavië (waar zij de nationalistische verzetsbeweging der Sjetniks lieten vallen terwille van de rode partisanen onder Jozef Broz Tito) en vooral ook ten opzichte van generaal Chiang Kai Sjek, de chef van de door de Japanners naar Oost-China teruggedrongen nationalistische Chinese regering.

In Tsjoenking, waar Chiang Kai Sjek zijn regeringszetel had, oefenden Amerikaanse diplomaten voortdurend druk op hem uit om samen te werken met de Chinese communisten onder Mao Tseh Tung. In zijn verzet tegen dit streven ontving Chiang Kai Sjek — die de communisten in China evenzeer als zijn vijanden beschouwde als de Japanners — maar bitter weinig steun van de militaire adviseur, die Roosevelt hem in 1942 had gezonden, de Amerikaanse generaal Joseph W. Stilwell. Tussen deze „houwdegen", die volgens Flynn een goed militair, maar een slecht diplomaat was, en Chiang Kai Sjek ontstond al spoedig een bittere persoonlijke vijandschap, met het gevolg, dat Stilwell's hoofdkwartier „het middelpunt werd van intrigues tegen de Chinese regeringsleider", waarbij op Chiang gebeten Amerikaanse diplomaten en pro-communistische elementen elkaar de bal toespeelden.

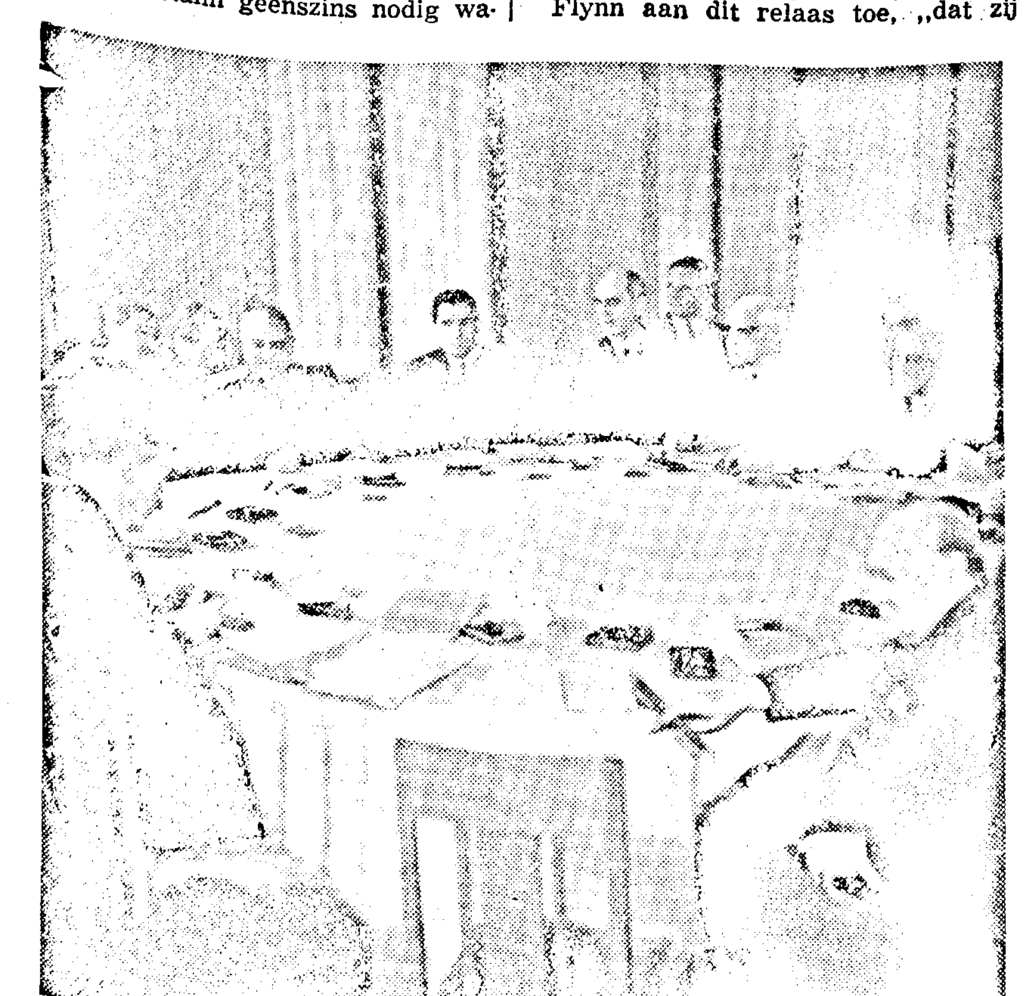
In 1944 verving president Roosevelt generaal Stilwell door de bekwame en zeer tactische generaal Albert C. Wedemeyer, die generaal Chiang Kai Sjek zeer goed begreep. Toen was echter — volgens Flynn, die diep op de tragedie van China in gaat — het onheil reeds geschied. Wel kon Chiang Kai Sjek zijn militaire macht nu, behalve tegen de Japanners, wier nederlaag voor de deur stond, ook tegen de in afgelegen provincies verschanste Chinees-communistische legers gebruiken, maar feitelijk was het al te laat, „want in de jaren, dat Stilwell zich met de zaken in China bemoeide, waren de communisten overal geïnfiltreerd".

Nodeloze oorlogsverklaring

Het aandringen van Amerika op samenwerking tussen de nationalistische en de communistische verzetsbewegingen en legers in landen als Joegoslavië en China moge dan, zoals Flynn betoogt, getuigen van een onderschatting van het gevaar, dat de communisten na de oorlog voor de landen van het Westen zouden kunnen vormen, het is, althans tot op zekere hoogte, verklaarbaar uit het streven alle krachten te bundelen in de strijd tegen Duitsland, Italië en Japan. Anders staat het echter met het besluit van president Roosevelt om Stalin aan het eind van de oorlog in de strijd tegen het reeds zo goed als verslagen Japan te betrekken. Flynn doet over deze „wellicht grootste blunder van de Amerikaanse politiek in Azië" onthullingen, die een zeer krasse beschuldiging inhouden aan het adres van een aantal van Amerika's toenmalige leiders.

„Reeds in het begin van 1945" — we citeren wederom uit „Twintig jaar verraad" — „dat wil zeggen enkele dagen voor de conferentie van Yalta (tussen Stalin, Churchill en Roosevelt) ontving president Roosevelt een memorandum van veertig pagina's van generaal Douglas MacArthur (de Amerikaanse opperbevelhebber in Oost-Azië), dat een officieus Japans vredesaanbod bevatte op precies dezelfde voorwaarden, waarop Japan zeven maanden later zou capituleren. MacArthur drong er op aan, dat zo spoedig mogelijk onderhandelingen geopend zouden worden op basis van deze voorstellen. Wanneer men toen het Japanse vredesaanbod aanvaard had, zouden niet alleen duizenden Amerikaanse en Japanse soldatenlevens gespaard zijn gebleven, maar ook talloze Nederlanders, die het in de Japanse kampen juist die laatste zeven maanden zo zwaar te verduren hadden, levend of althans minder gehavend naar Nederland teruggekeerd zijn en dan zouden tenslotte de onmenselijke atoombommen op Hirosjima en Nagasaki niet nodig geweest zijn. Maar wat deed Roosevelt? In plaats van dit memorandum mee te nemen naar Yalta, zond hij het aan de Amerikaanse generale staf met de opmerking, dat MacArthur de knapste generaal, maar de domste politicus was."

Een soortgelijk rapport zond kolonel Dana Johnson, chef van de dienst voor psychologische oorlogvoering in Hawaii, die een groot aantal Japanse krijgsgevangenen had ondervraagd, terwijl generaal MacArthur en admiraal Chester Nimitz (de Amerikaanse opperbevelhebber in de Pacific) president Roosevelt reeds in 1944 verzekerd hadden „dat, wanneer zij eenmaal de Philippijnen en de Mariannen-archipel veroverd hadden, de Japanse aanvoerlijnen volledig afgesneden zouden zijn en een capitulatie onvermijdelijk moest volgen". Generaal H. H. Arnold, de chef van de Amerikaanse luchtmacht, tenslotte zond tijdens de conferentie

TEGENSTANDERS INZAKE WERELD-STRATEGIE: maarschalk Jozef Stalin (links), president Franklin D. Roosevelt (rechts achteraan) en sir Winston Churchill (rechts, voorgrond) aan de conferentietafel te Yalta op de Russische Krim, in Februari 1945. Stalin en Roosevelt hadden nog een belangrijke geheime slotconferentie, die een lange en tragische nasleep zou hebben....

Owen D. Lattimore, de invloedrijke adviseur van de regering der Verenigde Staten in zaken, Oost-Azië betreffende.

of Pacific Relations wilde verlaten om zich geheel aan de „Amerikaanse vredesbeweging" te gaan wijden, drong Philip C. Jessup, de Amerikaanse diplomaat, die bij de overdracht van het bewind in Indonesië aan Soekarno zo'n grote rol heeft gespeeld, er namens het hele bestuur op aan, dat hij zijn functie zou blijven vervullen!

Owen Lattimore

Een zeer belangrijk man in het I.P.R. en een figuur, die in hoge mate invloed heeft uitgeoefend op de politiek van de Verenigde Staten in Oost- en Zuid-Oost-Azië, was naar Flynn's mening de hoogleraar en schrijver van vele boeken over China en het Verre Oosten Owen Lattimore. Lattimore, wiens zaak onlangs door de Amerikaanse justitie is geseponeerd, heeft steeds ontkend lid van de Amerikaanse communistische partij te zijn geweest, hoewel verschillende bekende ex-communisten hem daar openlijk van hebben beschuldigd. Een feit is, dat Lattimore, die tijdens de oorlog hoofd was van het belangrijke Office of War Information, medewerker is geweest van het communistische dagblad Daily Worker. Flynn is ervan overtuigd, dat Lattimore's adviezen aan de Amerikaanse regering zeer veel hebben bijgedragen tot de machtsuitbreiding van het communisme in Azië.....

Hoe groot de invloed van de door Flynn genoemde adviseurs der Amerikaanse regering precies is geweest, zal waarschijnlijk nooit nauwkeurig vastgesteld kunnen worden, en evenmin of, als de Amerikaanse regeringsleiders hun raad niet hadden opgevolgd, het internationale communisme zijn macht niet op andere wijze had weten uit te breiden. Het blijft altijd moeilijk staatslieden, die werken in de hitte van de dag, verantwoordelijk te stellen voor de gevolgen, die elk hunner besluiten heeft gehad. Zij moeten een keuze doen uit dikwijls elkaar tegensprekende rapporten en adviezen, rekening houden met situaties, die dagelijks kunnen veranderen en met menselijke zwakheden van collega's en tegenspelers, die een jaar later gestorven of afgetreden kunnen zijn, en bovendien beschikken zij, zomin als enig mens, over de gave om duidelijk in de toekomst te kunnen lezen.

Men zou, na lezing van de onthullingen van John T. Flynn, zoals die zijn samengevat in „Twintig jaar verraad", de staatslieden echter toe willen roepen: „Weet, wie ge tot uw adviseurs benoemt", en de volkeren: Weet wie ge tot uw regeerders kiest!"

1) „Twintig jaar verraad, een samenvatting van de onthullende boeken van de Amerikaanse journalist John T. Flynn", uitgave N.V. Uitgeverij Keizerskroon, Haarlem.

Kardinaal Mindszenty uit gevangenschap ontslagen

Bonn. — Radio Boeda-Pest maakte Zaterdagavond bekend dat kardinaal Mindszenty uit gevangenschap is ontslagen — aldus een mededeling van het West Duitse persbureau DPA.

Volgens de zender besloot het Hongaarse ministerie van Justitie tot vrijlating van de primaat wegens zijn vergevorderde leeftijd. De 63-jarige kardinaal werd in Februari 1949 tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld op grond van verraad, spionnage en ongeoorlofde practijken met valutas.

Hoewel het bericht van kardinaal Mindszentys in vrijheidstelling met vreugde in Kerkelijke kringen in Vaticaanstad is ontvangen, was men van oordeel, dat er nog geen conclusies kunnen worden getrokken uit het besluit van de Hongaarse regering. "Het kan heel goed zijn dat de Hongaarse regering een gevangen van dit soort meer schadelijk dan nuttig vond" — aldus een gezaghebbende woordvoerder in Vaticaanstad.

Evipan te koop

's-Gravenhage. — In de pers in Nederland is een advertentie verschenen waarin aangeboden wordt als „occasion" het nieuwe bekende zeewaardige motorjacht „Evipan". Dit is het jacht waarmede een groep Nederlanders, waartoe vermoedelijk ook de voormalige kapitein van het KNIL Westerling behoort naar de Molukken had willen varen; een poging die door de Nederlandse regering is verijdeld.

Staking bij Unilever in Djakarta

Nog geen oplossing voor moeilijkheden bij BPM

Djakarta. — Het personeel bij Unilever te Djakarta is een stakingsactie van twee dagen per week begonnen. Het wenst loonsverhoging i.p.v. de duurtetoeslagen tot 16 pct., die het naast het loon ontvangt. Het betreft ongeveer 3.000 werknemers in Djakarta en naar verluidt ruim 1000 daarbuiten. De actie is georganiseerd door de vakorganisatie Sarbuni.

In Djakarta zijn inmiddels moeilijkheden ontstaan met de aanvoer van benzine als gevolg van de staking bij de Perbum aangesloten arbeiders van de B.P.M. De Perbum heeft zich niet neergelegd bij de beslissing van de officiële bemiddelingscommissie. Bij de benzinestations in Djakarta staan lange rijen auto's te wachten.

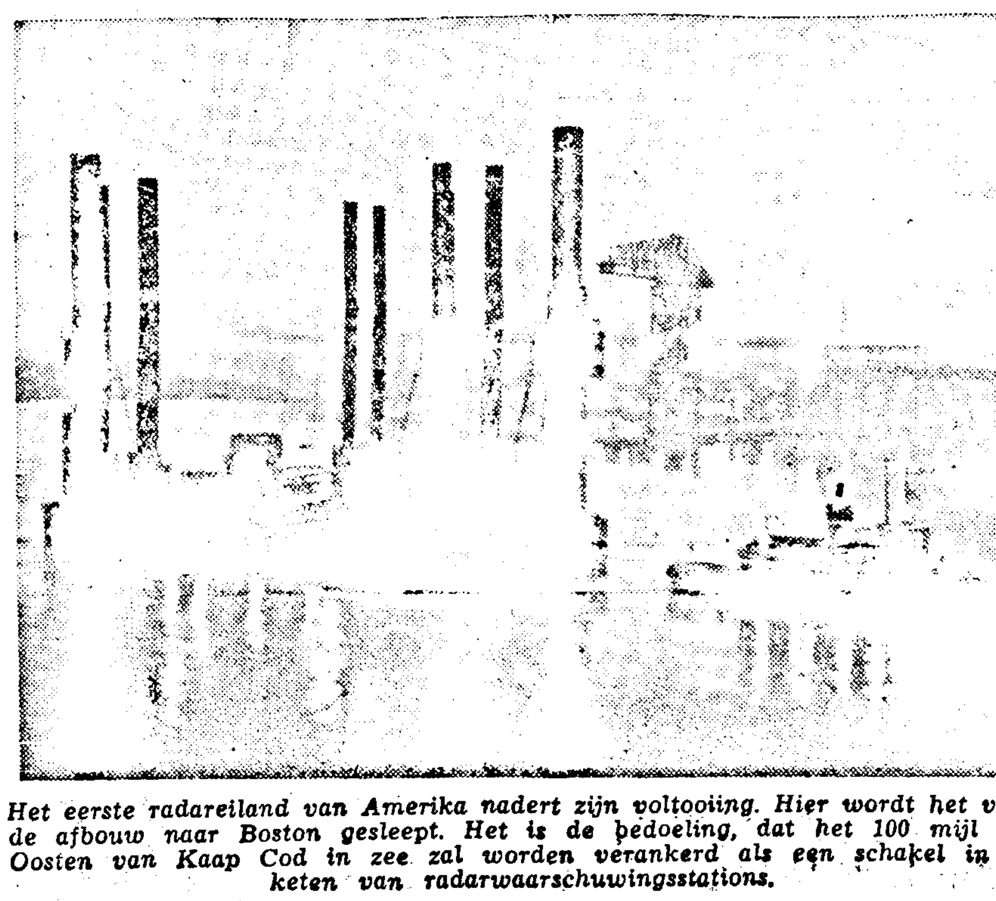
Zware brand in de Noorse stad Bergen

Oud wijk een laaiende vuurzee

Bergen. — In de bekende oude houten huizen wijk in de Noorse stad Bergen, de „Tyskebruggen", heeft een felle brand gewoed, waardoor ongeveer een derde van de achttien middeleeuwse gebouwen door het vuur werd vernield. Deze huizen staan langs het water aan de haven en dateren van de dertiende tot de zestiende eeuw. Zij werden gebouwd door Duitse Hanze kooplieden.

De Noorse radio onderbrak gisteravond haar uitzendingen om al het brandweerpersoneel op te roepen aan het blussingswerk te komen deelnemen. Alle brandweerspuiten van de burgerlijke en militaire organisaties rukten daarop uit om het vuur te bestrijden en ook het reserve-personeel kwam in actie. Mariniers van het Britse vliegdekschip „Theseus", dat op de rede lag, gingen aan land en waren eveneens bij het blussingswerk behulpzaam.

Desondanks kon niet voorkomen worden dat verscheidene van de middeleeuwse huizen, die de meest karakteristieke bezienswaardigheden van de Noorse havenstad vormen, in vlammen opgingen of ernstig werden beschadigd. De totale schade wordt geschat op twee millioen gulden (Ant. crt.) In 1702 en in 1916 werd dit historische gedeelte van Bergen ook reeds door brand geteisterd.

Het eerste radareiland van Amerika nadert zijn voltooiing. Hier wordt het voor de afbouw naar Boston gesleept. Het is de bedoeling, dat het 100 mijl ten Oosten van Kaap Cod in zee zal worden verankerd als een schakel in de keten van radarwaarschuwingsstations.

„Der Mittag onthult:
Russische commandant liet uit vrees duikboot zinken

Het West-Duitse dagblad „Der Mittag" heeft uit Helsinki bericht, dat procureur-generaal Merkoerov in Leningrad onthullingen zou hebben gedaan over de ondergang van een met waterstofmotoren uitgeruste Russische onderzeeër nabij de kust van Schotland in Februari van dit jaar. Volgens „Der Mittag" zou Merkoerov een deel van de Russische pers toestemming hebben gegeven enkele bijzonderheden hierover te publiceren. De onderzeeër Soeslov zou in Februari geheime proefvaarten hebben gemaakt in de wateren tussen de Orkney- en de Shetland-eilanden ten Noorden van Schotland Commandant Landrov had daarbij de opdracht geen gebruik te maken van zijn radio, om de aandacht van de Britse marine niet op zijn aanwezigheid te vestigen. De Soeslov zou, volgens het verslag van „der Mittag", echter op een zandbank gelopen zijn, reden waarom Landrov de vrijheid nam van zijn instructies af te wijken en toch een radiobericht naar Leningrad te sturen.

Toen even later het schip op eigen kracht vlot kwam, kreeg Landrov bevel onmiddellijk naar huis terug te keren, waar hij voor de Krijgsraad zou moeten verschijnen en gedegradeerd zou worden, evenals zijn eerste officier Leonidian en zijn machinist Brokoev. Bevreesd voor een deportatie naar Siberië of een doodvonnis besloten Landrov en zijn twee officieren de Soeslov dan maar liever tot zinken te brengen. De bemanning van acht en dertig koppen verzette zich tegen dit plan, maar werd door de drie officieren met de wapenen in bedwang gehouden.

„Der Mittag" weet dan verder te melden, dat Landrov zijn bemanning op 23 Februari bij Kaap Warth in Noord-Schotland aan land gezet zou hebben en zijn schip in de ochtend van de 24ste tot zinken te hebben gebracht bij de Orkney-eilanden. Vier leden van de bemanning van de Soeslov vroegen om asyl in Engeland. De vier en dertig anderen keerden naar Rusland terug. Zes en twintig hunner zouden volgens „Der Mittag" in arrest zijn en binnenkort voor de Krijgsraad moeten verschijnen. In Helsinki noch in Londen schijnt iets over de gebeurtenissen, welke door „Der Mittag" worden beschreven, bekend te zijn.

Uitbreiding van de V.N.?

Zullen de Verenigde Naties binnenkort enige nieuwe leden krijgen? Over deze kwestie kan men de komende maanden onderhandelingen verwachten tussen Oost en West. Want Molotov heeft onlangs een aantal staten opgenoemd die volgens hem tot de V.N. zouden kunnen worden toegelaten. Molotov's voorstel heeft echter weinig weerklank gevonden bij de Amerikaanse regering, ofschoon bepaalde andere Westerse landen minder afwijzend staan tegenover het Sovjetvoorstel.

Molotov zou de volgende communistisch-geregeerde staten lid te willen maken van de volkerenorganisatie: Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Albanië en Buiten-Mongilië. Maar van Westerse en vooral Amerikaanse zijde heeft men bezwaren tegen deze naties, omdat zij niet „vredelievend" zijn en omdat zij zich tot nog toe niet hebben gehouden aan de bepalingen van het Handvest. Nu is het met de toelating van nieuwe leden tot de V.N. zo, dat niet alleen de Algemene Vergadering er over moet stemmen, maar dat ook de Veiligheidsraad geen bezwaren moet hebben. En in de Veiligheidsraad hebben o.m. zowel Amerika als Rusland het recht van veto. Washington kan dus de toetreding van de satellietstaten tot de V.N. verhinderen. Maar Molotov, die de Amerikaanse bezwaren kent, denkt aan een soort ruil: als het Westen de toelating zou accepteren van Ruslands bondgenoten, zou Moskou instemmen met de toelating van een reeks Westersgeoriënteerde naties. Molotov heeft in dit verband genoemd: Oostenrijk, Italië, Finland, Ierland, Portugal, Laos, Cambodja, Ceylon, Nepal, Lybië en Jordanië. Maar de Amerikanen voelen niets voor een dergelijke koehandel. De Amerikanen zijn van mening dat hun morele bezwaren tegen de toelating van nieuwe communistische leden niet weggenomen kunnen worden door Russische concessies aan andere Westerse verlangens.

Naar niet in het hele Westerse kamp is men het eens met Amerika's opvatting, dat alleen „vredelievende naties" lid van de V.N. kunnen worden. Terecht is hier en daar opgemerkt, dat reeds verscheidene allerminst vredelievende landen — waaronder de Sovjet-Unie — het lidmaatschap bezitten en dat de Verenigde Naties geen bondgenootschap vormen van eensgezinde landen, maar dat de organisatie een ontmoetingsoord is voor Oost en West. Het is betreurenswaardig dat de V.N. aldus van de oorspronkelijke opzet vervreemd geraakt zijn, maar nu de zaken eenmaal zo liggen kan men slechts gebruik maken van de mogelijkheden die de V.N., als politiek instrument, nog bieden. Het is de plaats waar de twee grote kampen elkaar met woorden te lijf kunnen gaan, opdat zij het niet met wapens behoeven te doen. Er zijn dan ook Westerse diplomaten, die het al of niet goede gedrag van de candidaten voor de V.N. buiten beschouwing zouden willen laten. In deze kringen is men in principe ook voor de toewijzing van de reeds bestaande Chinese zetel aan het régime van Peking, en anders voor de instelling van twee Chinese zetels: een Nationalistische en een communistische. Deze visie gaat uit van het standpunt dat de rode Chinezen nu eenmaal het feitelijk bestuur over China uitoefenen.

Zo lang er niet veel meer landen tot de V.N. zullen zijn toegelaten, schiet de organisatie als internationaal ontmoetingsoord ernstig te kort. In 1945 hebben vijftig leden het Handvest geaccepteerd. Intussen is het ledental tot zestig uitgegroeid. Maar 22 naties hebben intussen tevergeefs om toelating verzocht, en voorts zijn er een aantal staten die nooit naar een zetel hebben gesolliciteerd, omdat zij er zeker van waren toch niet in aanmerking te komen. Zo hebben noch Oost- noch West-Duitsland ooit om toelating gevraagd, omdat zij op een veto in de Veiligheidsraad van respectievelijk de Westerse grote mogendheden en Rusland konden rekenen.

Ieder jaar weer staat de kwestie van de uitbreiding der V.N. op de agenda van de Algemene Vergadering. Maar sinds 1950 is men geen stap verder gekomen. Zullen de diplomaten die voor deze uitbreiding wensen te ijveren er nu in slagen de impasse te doorbreken? Het is niet uitgesloten, maar de kans op succes is gering, zolang vooral Amerika en Rusland hun huidige standpunten handhaven.

Huishoudelijke Italiaan verloor Italiaanse liefde

,..maar kan er nu genoeg uit Amerika krijgen

Alfonso Felici, een 30-jarige Italiaan, die gewend was zijn moeder te helpen in de huishouding en daarmee zijn meisje, die dit „onmannelijk" vond, kwijtraakte, heeft dankbaar gehoor gevonden bij Amerikaanse dames, die zijn ingezonden brief over zijn gekwetste gemoed hadden gelezen in het blad „Augusta Chronicle" in Georgia, waar Felici in de tweede wereldoorlog enige tijd gewoond heeft.

„We hadden veel afspraakjes en ik was dikwijls te laat, omdat ik mijn moeder moest helpen het huis schoon te maken en borden te wassen", zei Felici. „Op een avond, toen ik eten had gekookt, Angelina een goede maaltijd had bereid en omgewassen had, was ik trots naast haar gaan zitten en pakte ik haar hand. Maar ze stond woedend op en zei, „dat ik maar een Amerikaans meisje moest gaan opzoeken, die een bordenwassende echtgenoot op prijs zou kunnen stellen".

Felici ontlaadde daarop zijn opgekropte gevoelens in een bewogen brief aan de Amerikaanse krant met het gevolg, dat hij nu een aardig bundeltje zachtblauwe, rose en geparfumeerde witte enveloppen bezit, die hij op de keukentafel heeft opgetast. Allemaal van Amerikaanse vrouwen, die zich zijn lot hebben aangetrokken.

„Het lijkt er heel veel op, dat je ex-meisje niet besefte, hoe goed ze het wel met je getroffen had" schreef „Henriette" uit Warrenville (Zuid-Carolina) in een brief van twee kantjes. „Ik zou denken, dat je een heel goede echtgenoot zou zijn".

„Grace" uit Johnston in Zuid-Carolina schreef hem: „ik ben er zeker van, dat we samen heel gelukkig zouden worden".

Vanuit haar slaapkamer in Augusta pende een jonge vrouw met nog minder omwegen. „Alfonso, liefste, ik bericht je de maat, die de ring moet hebben" en ondertekende: „met liefde, Elena".

Felici meent, dat de brieven wel degelijk echt zijn en niet, zoals sommige vrienden van hem geloven, grapjes van Amerikaanse meisjes en jongens.

Felici, een weliswaar een tikkeltje kaal wordende, maar overigens knappe Italiaan leest de brieven steeds maar weer over. „Ik wou, dat ze meer foto's hadden ingesloten" verzuchtte hij.

Hij is wel van plan zo mogelijk een romance per brief te beginnen, die naar een huwelijk leidt.

Felici had zich bij de geallieerde landing in Cassino in de afgelopen we-

„Saturday Evening Post"

Peking behaalt zege in Indonesie

De Saturday Evening Post noemt in een hoofdartikel het accoord tussen de Chinese volksrepubliek en Indonesië over de nationaliteit van in Indonesië wonende Chinezen „een grote overwinning voor rood China". De overeenkomst raakt 2,5 millioen Chinezen die indien zij niet de Indonesische of de Peking-Chinese nationaliteit wensen statenloos zullen worden. De overeenkomst is gesloten tijdens de conferentie van Bandoeng. De anti-communistische Chinezen, aldus meent het blad, zullen er door tot zwijgen worden gebracht.

„De Indonesische regering", zo betoogt het hoofdartikel, „is meer dan tolerant jegens haar eigen communisten. De Indonesische politie is grotendeels in handen van de roden. Welke kansen op een redelijke behandeling heeft een Chinees dan nog op Java indien hij geen onderdaan van Indonesië of Rood China wil worden? Geen enkele. Dit is een grote overwinning voor Rood China in de groot-Chinese wereld. Met behulp van de onderdanige Indonesiërs heeft Chou een grote groep buitenlandse Chinezen het zwijgen opgelegd. De vrije wereld zal het zich beslist niet kunnen veroorloven zich daarbij neer te leggen."

Piloot op slangenjacht

N. York. — De gezagvoerder van een Amerikaans vliegtuig heeft aan boord van zijn toestel, dat met 39 passagiers op weg was van Europa naar New York, een giftige slang gedood, die in de bagageruimte uit zijn kooi was ontsnapt.

De gezagvoerder had een bijl gepakt uit de voorraad noodgereedschap en was daarmee voorzichtig doorgedrongen in de bagage-afdeling van zijn stratocruiser van de Pan American Airways, nadat een bemanningslid gemeld had dat een van de 27 slangen, die als vrachtgoed aan boord waren uitgebroken was. Walker had het reptiel dusdanig toegetakeld dat de dierenbescherming niet meer kon vaststellen wat voor soort slang het geweest was. De passagiers bleven van het voorval onkundig om paniek te voorkomen. De andere 26 slangen werden bij een tussenlanding, alvorens de reis werd voortgezet, opnieuw en nu beter verpakt.

„Een Juvenaat op Curacao"

Beschouwingen over Antilliaanse Priesterroepingen en opleiding

door

P. Doc. W. Maassen O.P.

In het R.K. Onderwijsblad voor de Nederlandse Antillen (4e Jaargang, nr 1, 15 Juli 1955) troffen wij van de hand van p. Drs W. Maassen O.P. een beschouwing aan onder de titel „Een Juvenaat op Curaçao" in verband met het binnenkort te openen tehuis voor Priesterstudenten. Dit artikel is vanzelfsprekend allereerst voor de bepaalde lezersgroep van genoemd vakblad geschreven, doch de algemene beschouwingen, daarin neergelegd, oordeelden wij van zulk een universele waarde, dat wij dit gedeelte overnamen om het onder de aandacht van onze lezers te brengen.

Wanneer er binnenkort in ons Vicariaat een college wordt geopend, bij velen reeds bekend staande onder de benaming „het Juvenaat", voor jongens uit ons eigen midden, die roeping gevoelen voor het heilig priesterschap, dan is het bijna vanzelfsprekend, dat onze katholieke onderwijswereld niet achteloos aan die gebeurtenis voorbijgaat. Indien er tenminste enkele voorwaarden vervuld zijn. Waarvan wel de voornaamste is, dat men zich op de hoogte stelt van de bedoeling van dit Juvenaat: een allereerste begin te maken met de vestiging van een uit het eigen volk voortkomende geestelijkheid: priesters, in de meest ware zin van het woord „uit de mensen genomen en ten behoeve van de mensen aangesteld". Hun eigen mensen.

Alle begin is moeilijk. En in dit geval is het ook enigszins een experiment. Een ernstig proberen. Waar de katholieken uit onze gemeenschap met méér dan gebruikelijke welwillendheid tegenover moeten staan. Een houding van sceptisch afwachten van wat dat worden moet, op Curaçao „waar immers zo veel tot mislukken gedoemd is", zou hier volkomen misplaatst zijn. Doch ook haast ondenkbaar onder mijn lezers. Ik neem zonder meer aan, dat zij niet enkel uit benieuwdheid naar iets wat heel spoedig op Curaçao zijn beslag gaat krijgen, maar vooral ook uit religieuze belangstelling te weten willen komen, door welke overwegingen men zich heeft laten leiden bij zijn plannen met dit Juvenaat, een opleiding van Antilliaanse jongens tot het priesterschap, en bovendien, op welke wijze zij zelf aan het welslagen van die onderneming kunnen medewerken. Dat deze steun onmisbaar is, klinkt in dit verband al erg waarschijnlijk. Maar kan in het hier volgende nog met een enkel woord worden aangetoond.

Voor wie niet vreemdeling is in het Jeruzalem van het huidige leven der Kerk, is het geen nieuws meer, dat onze Paus er sinds geruime tijd met alle kracht op aandringt, dat over in de missiegebieden intensief gewerkt wordt aan de vorming van een toekomstige inheemse clerus. „Missie" moet hier letterlijk verstaan worden: daar waar „uitgezondenen" in de zielzorg werkzaam zijn, spreekt men terecht van een missiegebied, ongeacht de ontwikkeling van het kerkelijke leven daar ter plaatse. Priesters, religieuzen en intellectuele katholieke leken leggen aanvankelijk de grondslagen voor een geciviliseerde en godsdienstige maatschappij, maar eenmaal zal de tijd aanbreken, dat de zielzorg, het onderwijs en de „caritas" uit handen gegeven worden, om voortaan door mensen uit het eigen volk te worden waargenomen. Het is natuurlijk niet eenvoudig om te beoordelen wannéér een volk in voldoende mate ontwikkeld en tot rijpheid gekomen is om de arbeid van de missionarissen over te nemen; en speciaal de precaire vraag of onze Antilliaanse gemeenschap al spoedig zo ver zal zijn, blijve hier onbeantwoord. De gevoeligheid wint het in zulke zaken vaak van de oprechtheid. Maar in ieder geval moet er tijdig begonnen worden met de opleiding en vorming van inheemse zielzorgers en.... kloosterlingen. Ook voor deze laatsten heeft het Bestuur der Kerk de grootste aandacht. Het is volkomen juist, wat hierover onlangs nog door een missionaris geschreven werd: „Wij moeten onszelf tenslotte overbodig maken. Als Christus maar gepredikt wordt, en zo goed mogelijk!" Het behoeft geen betoog, dat bij gelijke godsdienstige beschaving, innerlijke cultuur en vereiste vakkennis de inheemse zielzorger een enorme voorsprong heeft op de missionaris. Hij kent de ziel van het volk, niet slechts door ervaring, maar van oorsprong, als zijn eigen natuur. Hij begrijpt, of kan tenminste tenvolle leren begrijpen de verlangens en moeilijkheden van emotionele aard. Hij alleen is in staat tegenover zijn mensen te voldoen aan alle eisen van prudentie en tact. Wie mocht menen, dat het Geloof, indien het inderdaad levend is, alleen een zaak is van het verstand, van schools aanleren en nuchter aanvaarden, vergist zich deerlijk. „De hele mens" te bereiken, is uitsluitend gegeven aan hem, die de gemeenschap als vanzelf kent, omdat hij er van jongsaf deel van uitmaakte.

Het feit zelf, dat de kerkelijke Overheid duidelijke richtlijnen geeft, is overigens een niet te onderschatten motief van handelen. Het is bepaaldelijk in ons geval van priesteropleiding een gewichtiger argument dan wellicht wordt aangenomen. Afgezien van alle uit de aard der zaak zelve genomen overwegingen, die in deze materie wel bijzonder overtuigend zijn, is alleen reeds de uitdrukkelijke wil van de Paus een heel vaste grond van tactiek. Veel te weinig schenken wij in onze verlichte eeuw van „democratische vrijheden" vertrouwen aan de verantwoordelijke leiding van de Opperherder voor de gehele Kerk. Een van de oorzaken daarvan is ongetwijfeld de waarheid, dat om vertrouwvol te kunnen gehoorzamen aan het herderlijk gezag in de Kerk, er Gelóóf gevergd wordt: een levendig Geloof in die macht om op aarde te „binden", wat ook in de hemel gebonden zal zijn. Met opzet wordt thans het nationalisme buiten beschouwing gelaten, dat overal in de wereld de kop opsteekt en waardoor de arbeid van de missionarissen mondiaal bedreigd wordt.

Natuurlijk, de Kerk tracht ver in de toekomst te zien, en zij onderkent wel degelijk de gevaren, veroorzaakt door kunstmatig gevoed sentiment, dat voor haar geloofsverkondiging dodelijke gevolgen kan hebben. Het is duidelijk, dat de vestiging van een inheemse priesterschap en religieuze instituten die gevaren voor een deel bezweren kan. Maar op dat alles behoeft hier de nadruk niet gelegd te worden. Het zal ons immers niet moeilijk vallen om, met voorbijzien aan allerlei bijzondere omstandigheden, **het wezenlijke belang** te begrijpen van een uit het eigen volk voortgekomen apostolaat.

Enkele jongens zullen begin September in het Juvenaat hun intrede doen. Zij zijn de eersten van een lange rij. Daar vertrouwen we op. Zeker, het is nog grondverf, zei een schilder eens, toen hij een van zijn jongens naar het seminarie bracht. Of er werkelijk roeping in steekt, weten we nog niet. Het moet me toch even van het hart, dat deze knapen en hun goede ouders van de nodige durf blijk geven. Ze gaan oprecht en serieus proberen. En daar komt dan bij, dat het altijd gemakkelijker is van kinderen afstand te doen, als het instituut waar ze naar toe gaan, al lange jaren gevestigd is en onderhand gerenommeerd; als ze opgenomen worden in een gemeenschap met beproefde gewoonten en een door ervaring uitgewogen dagorde. Dat ieder begin moeilijk is, geldt stellig ook voor deze flinke beginners.

Voorlopig blijven ze nog in de bestaande onderwijsinrichtingen schoolgaan, en ontvangen in hun nieuwe thuis onderricht in de klassieke talen en enkele andere vakken, die voor de opleiding tot het priesterschap onmisbaar zijn. Ze worden dus niet bepaald aangespoord tot luieren. Men koestert de hoop, dat uit dit Juvenaat mettertijd een Klein Seminarie kan groeien, dit wil zeggen, dat eenmaal in het eigen huis een volledige gymnasiale opleiding, of wat daar ongeveer mee gelijk staat, gegeven kan worden.

Hele kranten en tijdschriften zijn er in de laatste twintig jaar volgeschreven met befaamde discussie t.a.v. de vraag, of een seminarie-opleiding wel nodig en zelfs wenselijk is. Op die polemiek, waarin naast heel verstandige opmerkingen van weerszijden ook baarlijke nonsens naar voren werd gebracht, gaan wij hier natuurlijk niet in. We hebben er voor het ogenblik voldoende aan, vast te stellen, iets wat in onze Curaçaose gemeenschap van vandaag wel bijzonder buiten discussie: dat de priesters, die verantwoordelijk gesteld worden voor het behouden en stimuleren van roepingen, hun moeilijke taak slechts kunnen vervullen als de jongens zich in een kleine gemeenschap van gelijkgestemden afzonderen uit het milieu, waarin zij tot dusver vertoefden, terwijl van de andere kant toch ook hun nieuwe omgeving zich naar land en aard zo veel mogelijk aansluit aan hun oorspronkelijk milieu. Zij gaan wonen in een voor hen ingericht tehuis, waar het hun overigens aan gezelligheid niet ontbreken zal, en ontvangen daar de degelijke vorming, die door het heilig priesterschap wordt geëist. Zij vinden er die sfeer, en die gelegenheid tot concentratie, zonder welke geen roeping, zeldzame uitzonderingen daargelaten, de volle kans krijgt om uit te groeien.

Wij menen, dat de algemene appreciatie omtrent priesterschap en priester, onder onze mensen en voornamelijk bij de jeugd, voor zover deze waardeschatting te peilen en onder woorden te brengen is geleidelijk wel veranderen zal tot een meer positieve houding, waarin het Geloof sterker spreekt, wanneer het Juvenaat een aantal jaren onder ons bestaat en als iets vanzelfsprekend in onze gemeenschap wordt beschouwd. Degenen onder mijn lezers, die in „La Cruz" van 23 Maart jl. de resultaten van een bescheiden maar buitengewoon leerzame enquête gezien hebben, zullen zich herinneren, dat verscheidenen van die knapen als antwoord gaven: „Er is hier geen huis om je op het priesterschap voor te bereiden, geen seminarie, je moet ver van dushi Corsou om zo iets te vinden." Inderdaad, het oog stelt zijn eisen! Want zo meen ik dit antwoord te moeten verstaan, niet dat onze jongens zo gebrand zijn op een eigen seminarie, maar ze bedoelen eenvoudig, dat de opleiding tot het priesterschap iets geheel onbekends voor ze is, iets wat buiten hun gezichtskring valt, omdat ze het niet kennen uit ervaring.

Dan wordt een verborgen verlangen ook niet gemakkelijk uitgesproken, en wie weet, gaat er een kans verloren.

Tom Poes en de WAARZEGGER

2288 — Commissaris Bulle Bas trok een diepe denkrimpel en naderde dreigend de beide voddenlieden. „Denken jullie mij in de maling te kunnen nemen?" gronmde hij. „Is het waar, wat dat witte ventje zegt? Huh?"

„Nee, het is niet waar! Heus niet!" schreeuwde Super terugdeinzend. „Het is allemaal de schuld van die bolle". ......

„Het is allemaal de schuld van Super, meneer de hoofdagent" piepte Hieper. „Hij heeft mij opgestookt. Hij zei tegen mij; die Bas is maar een domme diender. We kunnen hem van alles wijsmaken. Dat zei hij!"

Bul Super stiet een woedend gegrom uit en maakte zich gereed om zich op zijn maat te werpen, terwijl de commissaris naar zijn gummistok greep.

„Kom mee!" riep Tom Poes. „Ze vechten het nu samen wel uit!" En hij greep heer Ollie bij de jas en trok hem weg van het gevechtsterrein. „Ach, ach, wat heerlijk warm was dat", zei het waarzeggertje tevreden. „Wat een prachtige galhitte hebben die drie b... klappers! Jammer, dat we al weggaan want er konden nog be... wat waarheden gezegd worden. Maar ja, een geestje van mijn soort kan niet alles hebben".

Commissaris Bulle Bas bemerkte plotseling, dat heer Ollie ve... dwenen was en dat leidde hem zozer af van de strijd, dat hij ... vanzelf begon te denken.

„Wacht eens even", mompelde hij. „Er is iets vreemds aan de hele geschiedenis. — Wie vertelde me daar nu daarnet nog ma... de waarheid?" Hij verviel tot een diep gepeins en terwijl Bul Sup... en Hieper elkander nu in ernst begonnen af te tuigen kwam er e... ongelovige uitdrukking in zijn strenge blik.

„Maar......" mompelde hij, „Maar dat kan niet! Als ik niet be... wist, zou ik zeggen, dat er een raar wit mannetje op Bommel's p... zat. Maar dat is immers onmogelijk!"

Al is de leugen nog zo snel......

Willemstad. — Gistermorgen verscheen omstreeks 11.15 een buschauffeur aan de wacht, die aangifte van vernieling deed. Hij vertelde, dat vier personen in zijn bus waren gestapt, maar onvoldoende hadden betaald. Toen hij ze aansprak schopte een van hen tegen zijn bus, waardoor een deuk in het portier ontstond, hetgeen hij vergoed wilde hebben. Uit een ingesteld onderzoek bleek, dat de deuk door een aanrijding, was veroorzaakt!!!

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de statuten van de vereniging **Liga Curazoleña di Artesanos „Excelsior"** (Curaçao), wijziging in de statuten van de **„Erven H. J. Scheidelaar NV"**, Statuten van de **Wayaka Club** (Aruba) en de Statuten van de **NV Schildersbedrijf Aruba** (comparanten I. Cohen en C. H. F. v. Dam).

Reglementswijziging

Willemstad. — Verschenen zijn de nieuwe reglementen voor de Eilandelijke Lees- en studiezalen, de Bibliotheek en de Filmotheek. Eveneens verscheen een Retribuxtio-besluit voor de Eilandelijke Bibliotheek (Afkondigingsblad 1955 no. 32), waarin de abonnementsgelden en boeten worden vastgesteld.

De voornaamste wijziging in het reglement voor de Bibliotheek is wel de verandering van de uitleenuren. De praktijk heeft uitgewezen, dat deze uitleenuren aanzienlijk geconcentreerd konden worden. De uitlening is vanaf 11 Juli geopend: Maandag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag van 16.00 — 20.00 uur. Woensdag van 10.00 — 12.30 uur en van 13.30 — 20.00 uur. Zaterdag van 10.00 — 12.30 uur en van 14.00 — 17.30 uur. Leden van de Bibliotheek ontvangen desgevraagd gratis een reglement in de leeszaal. De abonnementsprijs bleef gehandhaafd, t.w. voor het tweede halfjaar 1955 fl. 1.25 voor volwassenen en fl. 0.50 voor jongeren.

Een voordeel van de gewijzigde uitleenuren voor de Bibliotheek is o.a. het feit, dat de Lees- en Studiezalen langer voor het publiek toegankelijk zijn. Van Maandag tot en met Vrijdag kan men deze zalen bezoeken van 9.00 — 12.00 en van 14.00 — 20.00 uur; des Zaterdags van 9.00 — 12.30 en van 14.00 — 17.30 uur. Zoals men weet liggen in de Leeszaal ca. 140 tijdschriften, couranten en weekbladen ter inzage, terwijl men in de Studiezaal ongestoord kan studeren in de daar aanwezige studiewerken en standaardwerken.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

99

Job's verzekering, dat een vreemde man in zijn café op een telefonische oproep had zitten wachten, ging niet op, omdat hij de bekende stommiteit vertelde. Bovendien was zijn persoonsbeschrijving van de vreemde gast zo van top tot teen in de puntjes, dat ik direct voelde dat alles van A tot Z gelogen was.

Op één ding wil ik echter nog even terugkomen om je nog eens te laten zien, hoe geraffineerd Zonsveld te werk ging. Tijdens het eerste verhoor vroeg ik hem in zijn rol van Geerling, of hij omstreeks 11 uur op de avond van de moord op Rentenaer een schot had gehoord. „Nee", was zijn antwoord. Later vroeg ik hem 't zelfde in zijn rol van Hazelaar, maar nu luidde zijn antwoord, dat hij een knal had gehoord, die best een schot kon zijn geweest! Je ziet dus: een ja en een neen en hij veronderstelde terecht één maal goed te hebben geantwoord.

Herinner je je nog mijn opgeruimde stemming na het volgende verhoor, toen de gasten elkaar verwijten en bedekte beschuldigingen naar het hoofd wierpen? Ik vertelde je die dag, dat ik wist, wie — behalve Sylvia — nog minstens medeplichtig aan de moord op Rentenaer was. Wel...... Kees Geerling had zich een beetje versproken! Hij sprak namelijk over „zakjes" juwelen en ik vroeg me dadelijk af, hoe hij kòn weten, dat de zending in zakjes verpakt was. Hoewel hij niet over „twee" zakjes gesproken had, vond ik zijn woorden tòch zéér verdacht en van dit ogenblik af meende ik in hem of de dader of de tweede medeplichtige te zien. Maar ik had geen bewijzen om hem te arresteren! Tevens mocht ik niet uit het oog verliezen, dat hij één dier weinigen was, die op de avond van de moord een alibi had, hetwelk notabene nog door een andere gast — Pa Hazelaar! — bevestigd was. En bovendien, had van Bennekom ons niet zelf verteld, dat 't onder juweliers vaak gewoonte was, om zichtzendingen juwelen in zeemleren zakjes te verpakken? Geerling's spreken over „zakjes" zou dus ook een toevalligheid geweest kunnen zijn, vandaar dat mijn optimistische stemming in een pessimistische oversloeg.

Wat moet ik je nog vertellen over de moord op de Witte? Je weet er alles van af, nietwaar? Hij werd vermoord met hetzelfde wapen, waarmee Rentenaer doodgeschoten werd. Nog steeds meende ik in Geerling de dader te zien en zijn alibi in „De Roode Leeuw" werd grondig onderzocht. Volgens de kellner had deze Sylvia en Geerling vóór het tijdstip van de moord bediend en na dit tijdstip met hem afgerekend, maar nu krijg je weer een staaltje te horen van Zonsveld's geslepenheid. Hij dronk zijn glas onmiddellijk leeg en op het ogenblik dat de kellner bij het buffet stond, snelde hij de zaal uit om de korte weg naar de Kromme Nieuwpoortsteeg te voet af te leggen. Na het plegen van zijn daad — een daad, welke hij niet voornemens was te doen toen hij naar Job's café ging — wist hij ongemerkt voor de kellner naast Sylvia plaats te nemen en het is deze heer niet kwalijk te duiden, dat hij in de avonddrukte niet iedere bezoeker in het oog kan houden. In ieder geval: Geerling had wederom een alibi waar geen speld was tussen te krijgen, en mijn vermoeden, dat hij de dader was, viel geheel in duigen.

Hoe Zonsveld zichzelf, maar ook zijn tweede ik, de beeldhouwer dekte, blijkt weer uit het volgende: als Geerling had hij zijn alibi in „De Roode Leeuw", en in zijn werkelijke gedaante bracht hij de nacht in Hilversum door, want van Bennekom had immers bevestigd, dat hij even na middernacht nog door zijn vriend was opgebeld?! Geerling had echter van uit De Roode Leeuw direct na zijn 2e misdaad van Bennekom opgebeld en hem waarschijnlijk met de woorden „Interlocaal Hilversum" als het ware gesuggereerd, dat hij inderdaad van uit Hilversum werd opgeroepen......

Zowel de eerste als de tweede moord werden door hem niet met voorbedachten rade gepleegd. En waarom pleegde hij deze tweede moord?... Zoals ik je reeds vertelde, kenden Benny en de Witte hem uitsluitend als „de baas" en toen hij die avond tegen 12 uur in de kroeg kwam, zag de Witte hem voor de tweede maal en Benny pas voor het eerst! Hier moest hij vernemen, dat ze jou in de kelder hadden opgesloten, omdat de Witte met z'n dronken kop te veel had losgelaten. Nadat Zonsveld hem eerst flink had uitgekafferd, gaf hij hem opdracht jou met een oude taxi naar buiten te rijden en zich dan van je te ontdoen. Hoe zullen we maar in het midden laten......

De vogel was echter gevlogen en in plaats van een inspecteur van politie vonden ze een half-bewusteloze medeplichtige met een gebroken been in de kelder liggen. Op dit moment forceerden wij de deur van het café en 't viertal in de kelder moest benen maken, wilden ze niet in de val zitten. Zonsveld weigerde de Witte mee te nemen en deze, in woede ontstoken, wilde weten wie deze barbaar was. Hij sloeg hem de hoed van het hoofd en op dit moment scheen hij de man plotseling te herkennen. Voordat hij de naam „Zonsveld" kon uitspreken — waardoor dus ook Benny van zijn identiteit op de hoogte zou zijn geweest! — werd hij neergeschoten.

Hun ontsnapping via het pakhuis is je bekend.

Thans kom ik aan het ogenblik, dat ik de gasten een soort vertrouwelijke mededeling deed. Ik bedoel hier mijn verklaring, dat ik de motorrijder was, die Elly van Bennekom het laatst gezien en gesproken had. Je herinnert je hun insinuaties nog: op de veronderstelling, dat ik wel eens op het laatste moment een deel van de juwelen van het meisje in ontvangst kon hebben genomen! Waarom ik ze dit eigenlijk verteld heb, weet ik zelf niet. Dat de moordenaar met al zijn geslepenheid echter zo dom was een ogenblik te veronderstellen, dat ik werkelijk een deel van de juwelen op mijn kamers verborgen hield — hetzij wel of niet moedwillig — had ik niet verwacht, want, anders had ik hem netjes thuis welkom geheten. Onmiddellijk vroeg ik Bak, wie die middag het pension hadden verlaten en je kan je mijn teleurstelling voorstellen, dat Geerling die middag thuis was gebleven! En nu achteraf te bedenken, dat de kerel als Hazelaar het pension had verlaten, terwijl ik hem die zelfde middag als Zonsveld bij zijn vriend van Bennekom ontmoette en Geerling in de vorm van een electrische pathéfoon thuis ijverig en vrolijk zat te werken!

En thans komen we aan de derde moord, op Mickey Tienhoven. De aanleiding hiertoe kennen we maar al te goed. Zoals reeds gezegd, vermoedde Mickey iets. Mogelijk dat hij iets wist.

(Wordt vervolgd)

Een mooi initiatief

Radulphus College start met aantrekkelijk vacantieplan

Willemstad. — Het Radulphuscollege heeft voor de scholieren een aantrekkelijk vacantieprogram samengesteld, waarin voldoende aandacht is geschonken aan de sportieve ontwikkeling van degenen, die er aan zullen deelnemen.

Het comité, dat de organisatie daarvan in handen heeft, hoopt, dat iedereen aanwezig zal zijn op de dagen en de uren, waarop men moet spelen, daar bij afwezigheid het team benadeeld wordt.

Het is de bedoeling om de gehele morgen gelegenheid te geven tot het beoefenen van de binnenspelen, zoals tafeltennis, dammen, kaarten, etc.

Op Vrijdag 12 Augustus zal het knockout-tournooi worden gehouden voor tafeltennis, waarbij natuurlijk alle inschrijvers om precies 9 uur worden verwacht.

Op 21 Juli is er voor de liefhebbers een zwemochtend.

Statenvergadering Curacao

(Vervolg van pag. 1)

achteruit gegaan en wel op een andere wijze dan de gezaghebber meent.

Wantrouwen

Herhaaldelijk werd door mij er op gewezen, dat een belangrijk punt het onderling vertrouwen is. Wanneer men geen vertrouwen geeft, zal men niet vertrouwd worden. Helaas hebben wij van de gezaghebber niets anders dan wantrouwen ontmoet. Dit is wel te begrijpen en de gezaghebber niet geheel kwalijk te nemen.

Immers, wanneer men zijn gehele leven lang niets anders heeft gedaan dan wetsovertreders vervolgen, mensen in de petoet stoppen, lieden verhoren, die hun best deden de waarheid zoveel mogelijk te verbloemen dan kan het niet anders zijn dan dat men dit complex, dat als officier van justitie nuttig is, niet meer kan kwijtraken. Voor een goed bestuur is het echter funest. Bonaire heeft hiervan nadeel ondervonden.

Ik doe hierbij een beroep op de Regering, die aan de touwtjes trekt bij het benoemen van gezaghebbers, ervoor te zorgen, dat Bonaire een goede, eerlijke, bekwame en vertrouwen schenkende bestuursambtenaar krijgt. Maar in Godsnaam geen vervolgingsambtenaar!

Verslagen Rekenkamer

Ik zou thans de aandacht van de Regering willen vragen voor het verslag van de Algemene Rekenkamer over 1953 betreffende het eilandgebied Bonaire. Uit dit verslag blijkt wel, dat het op het bestuurskantoor niet bepaald botertje tot de boom is.

Voor zover mij bekend is, worden deze verslagen van de Rekenkamer niet aan de Staten toegezonden. Waar de Staten wel inzage krijgen van de boekhoudkundige gegevens van bedrijven van openbaar nut, lijkt het mij nodig, dat ook de verslagen van de Rekenkamer betrekking hebbende op Bonaire en de Bovenwinden aan de Staten worden toegezonden.

Nadat spreker de steun der Regering van Bonaire gememoreerd had zeide hij, dat er helaas geruchten gaan, dat het huidige Bestuurscollege van plan is de Pasanggrahan weer te openen, omdat, zoals men zegt, het touristenverkeer achteruit is gegaan. Deze redenering doet wel zeer komisch aan, aldus spreker. Omdat het touristenverkeer achteruit gegaan is, gaat men nóg een hotel openen, zodat het verlies van het reeds bestaande nog groter wordt. Men zal voorts, indien dit vreemde plan doorgaat, kunnen meemaken, dat het Eiland tegen het Land concurreert, daar immers het Land de grootste aandeelhouder in het hotel is.

Spreker zeide te hopen, dat een onderzoek zal worden ingesteld naar de rentabiliteit van een sleephelling, die reeds enige jaren op de begroting van Bonaire staat.

Aan het arbeidsvraagstuk op Bonaire zal terdege aandacht dienen te worden besteed. Een gemeenschap, waar 50% van de mannelijke bevolking boven de 22 jaar als werkzoekende staat ingeschreven, is niet normaal.

De Technische School

Het is met enige vrees, dat ik het onderwijs ter sprake breng. Wanneer men weet, dat het onderwijs aan Bonaire per jaar rond 400.000 gulden kost en men ziet wat er voor terug ontvangen wordt aan afgestudeerde jeugd, dan vraag ik mijzelf wel eens af of niet op een goedkopere wijze een zelfde resultaat kan worden verkregen.

Ik kan niet aan de indruk ontkomen, dat de Technische School te vaak wordt gebruikt als inrichting voor reparaties, die met het onderwijs niets te maken hebben. Het gaat onder het mom, dat de leerlingen er profijt van trekken, doch dat is meestal niet zo; de leerlingen doen wat ze willen, terwijl de leraar bezig is het een of andere bijzondere karweitje op te knappen. Nu weet ik wel, dat de Technische School van het eiland is, doch het toezicht berust bij het Land. Ook begrijp ik, dat het voor de Directeur moeilijk is opdrachten, die van de gezaghebber komen, terzijde te leggen!

Sinds de school opgericht werd, heeft er geen bezoek plaats gezonden van de inspecteur van het technische onderwijs. Ik zou de Regering willen verzoeken binnen afzienbare tijd deze inspecteur naar Bonaire te dirigeren en de zaak te onderzoeken en opdracht te geven, dat het verrichten van reparaties e.d. niet meer in de school moeten geschieden, noodgevallen daargelaten.

Het biologisch proefstation is een trieste geschiedenis. Het is duidelijk, dat Bonaire er naar kan fluiten, nu Curaçao een dergelijk station zal oprichten.

Niet dat ik jaloers ben op Curaçao; ik ben zelfs niet jaloers op het wangedrag, dat men autonomie-monument zal noemen. Ik hoop, dat de vaders van de autonomie-gedachte er tijdens hun slaap niet door gestoord zullen worden. Indien de autonomie niet bestond, zouden de Staten waarschijnlijk een hartig woordje hebben willen spreken alvorens men een dergelijk niet op Curaçao passend monument zou accepteren.

Maar om weer op het biologisch station terug te komen. Op 31 December 1946 wendde de Natuurwetenschappelijke Studiekring voor Suriname en Curaçao (thans Nederlandse Antillen) zich tot de Staten inzake dit biologisch proefstation. In de bijlage van Juli 1946 stond: „Kralendijk op Bonaire, wordt voor de vestiging van dit station buitengewoon geschikt geacht". In het boekje van dezelfde Studiekring van April 1951 getiteld „Natuurwetenschappelijke belangstelling voor de Nederlandse Antillen" staat op blz 20: „Als plaats van vestiging van een marine-biologisch station op de Nederlandse Antillen lijkt de kust bij Kralendijk op Bonaire zeer aantrekkelijk".

Nadat de eilandelijke autonomie zijn intrede deed, begon de kapitalist Curaçao zijn troeven tegen Bonaire uit te spelen. En waar Bonaire de hand moet ophouden op de duiten te krijgen, verloor Bonaire natuurlijk de strijd.

En zo ziet men, dat de autonomie voor Bonaire toch niet alle goeds heeft opgeleverd, doch dat is niet de schuld van Bonaire.

Min.-pres. Jonckheer, de heer Gerharts beantwoordend, zeide, dat op Curaçao van lieverlede de scherpte in de politieke verhoudingen was verminderd. Hij hoopte, dat dit ook op Bonaire het geval mocht zijn.

De regering heeft nog geen kennis genomen van de brief van de Bonairiaanse gezaghebber. De regering zal naar de door de heer Gerharts gesignaleerde toestanden een onderzoek instellen. Zij zal nagaan in hoeverre het mogelijk zal zijn de verslagen van de Rekenkamer aan de Staten voor te leggen. De economische verheffing van Bonaire heeft de volle aandacht der regering.

Er kan meer gepresteerd worden

Minister Booi zeide, dat er inderdaad voor de 4 ton meer gepresteerd kon worden. De regering heeft het plan onderwijs in handenarbeid in te voeren en dit aan te passen aan de noden der bevolking. Wat betreft de contrôle op de technische school, de inspectie van het onderwijs is erg onderbezet en daarom heeft het toezicht te wensen overgelaten. Dit zal echter in de naaste toekomst veranderen.

Nadat de leden Beaujon (D.P.) en v.d. Hoeven resp. gevraagd hadden of de resultaten van het onderzoek der regering later in het openbaar zullen behandeld worden, en of er op Bonaire voldoende bevoegde krachten voor het geven van onderwijs in handenarbeid aanwezig zijn; er voor dit onderwijs gelden ter beschikking zijn; en soortgelijke stappen ook elders in de Antillen genomen worden, antwoordde minister Booi, dat er op Bonaire niet voldoende capabele krachten aanwezig zijn, doch wel elders in de Antillen. Bovendien kunnen deze krachten uit Nederland aangetrokken worden. Dit soort onderwijs zal ook op andere eilanden worden ingevoerd. Min. Jonckheer zegde nog toe, dat de resultaten van het op Bonaire ingestelde onderzoek openbaar behandeld zullen worden.

Antwoord op vragen eindverslag

Alle leden van de regering kwamen hierna aan het woord ten einde de in het eindverslag op de begroting gestelde vragen te beantwoorden.

Min.-pres. Jonckheer zeide, dat spoedig een opgave gedaan zal worden van alle bestaande commissies met een taakbeschrijving.

De bestudering van de inwendige structuur van de Nederl. Antillen maakt voortgang. Het overleg zal resulteren in een conclusie welke tot basis zal dienen voor een wijziging van de eilandenregeling. De defensiebijdrage zal op het huidige bedrag worden gehandhaafd. Wanneer besprekingen op koninkrijksniveau hebben plaats gevonden, zal dit bedrag vastgesteld worden. Een concept-regeling betreffende de inschakeling van de Antillianen in de militie is aanvaard. De uitvoering draagt het karakter van een proefneming.

Het land heeft nog bemoeienis met aan het eiland ter beschikking gesteld personeel in verband met de rechtspositie van dit personeel. Spreker zeide niet te kunnen inzien, waarom de regering een bedrag uit het reservefonds niet van aanwending mag veranderen, zoals dit is gedaan met het bedrag dat voor de noodouderdomsvoorziening is benut.

De herziening van de kindertoeslagen aan arbeiders moet nog wachten op een in te stellen onderzoek. Er mag namelijk geen wanverhouding ontstaan tussen de lonen en de toelage.

Justitie

Min. v.d. Meer, die eerst als minister van Justitie ad interim optrad, zeide dat een ontwerp betreffende het materiële ambtenarenrecht gereed is.

De ministeriële verantwoordelijkheid reikt verder dan de doelmatigheid der bestuurshandelingen.

De herverkaveling van gronden, speciaal op Bonaire, is een delicaat onderwerp en eist de nodige voorzichtigheid.

De regering overweegt het daartoe te leiden, dat Antilliaanse rijbewijzen, op basis van wederkerigheid, ook in Nederland geldig zijn. Het staat te bezien of de door Mourik Broekman geplande politie-bezetting voor Bonaire geen herziening behoeft. Overigens is de stijging der criminaliteit op Bonaire niet groter dan elders.

De mobilofoon-installaties hebben hun nut in de praktijk voldoende bewezen. Zij zijn in het duister niet meer zichtbaar dan andere voertuigen, zodat onverlaten er ook niet tijdig door gewaarschuwd worden.

De handhaving van de orde in het Campo Alegre behoort in de eerste plaats tot de zorg van de exploitant. De inrichting wordt zeven maal per etmaal door de politie bezocht, en bovendien nog tweemaal door de bijzondere politie-diensten. Er wordt scherp gelet op de aanwezigheid van minderjarigen. De aantrekkelijkheid van de inrichting is na de indertijd genomen maatregel sterk verminderd. Het bezoek is zichtbaar afgenomen. Sinds de datum van openstelling van het Campo in Mei 1949 hebben zich in de Antillen 55 gevallen van moord en doodslag voorgedaan. Hiervan heeft slechts één geval van doodslag in het Campo plaats gevonden. Diefstallen worden hier niet zoveel gepleegd als wordt gesuggereerd. Aldus minister van der Meer.

De reorganisatie van de politie heeft niet voldaan. De resultaten van de studie betreffende dit moeilijke onderwerp zullen bekend gemaakt worden. Ook zal nagegaan worden in welke mate de politie overwerk verricht.

Dat door de aanwezigheid van plaatselijke krachten onder het politiecorps te Bonaire de efficiency zou lijden, is de regering niet gebleken.

De regering is van opvatting, dat het opvoedingsgesticht voor meisjes een onontbeerlijke voorziening is. Binnenkort zal de regering een dossier met rapporten etc. betreffende deze aangelegenheid ter griffie deponeren.

Sociale zaken

Vervolgens beantwoordde minister v.d. Meer de vragen, zijn eigen departement betreffende. Betreffende de duurtetoeslagen zeide hij, dat deze zodanig moeten zijn, dat zij het economische leven niet ontwrichten. Door te hoge uitkeringen kan namelijk de neiging tot werken bij hen, die deze toeslagen genieten, verminderen.

De cijfers omtrent de maandelijkse uitkering per eiland aan ouderdomspensioenen zullen schriftelijk worden verstrekt. Gezegd kan al wel worden, dat in Juni een bedrag van ƒ 240.000.— en in Juli een bedrag van ƒ 269.000.— werd uitgekeerd. De verhoging in Juli ontstond doordat meer personen zich kwamen melden. Wanneer de contrôle op de eigen verdiensten der aanvragers scherper plaats vindt dan tot nu toe, is te verwachten, dat het totaalbedrag per maand weer zal teruglopen.

De gegevens omtrent de toepassing van de arbeidsregeling op de categorie overheidspersoneel, die reeds een regeling had, zijn nog niet compleet binnen. De oude regeling betreffende het verschaffen van een toelage voor overwerk zal indien nodig, nog worden herzien.

Het is moeilijk het juiste aantal werklozen vast te stellen. De planmatige afvloeiing van vreemdelingen zal met tact doch met voortvarendheid moeten geschieden.

De kosten verbonden aan de uitvoering van de Ziekteregeling mogen een bedrag van ƒ 60.000.— niet overschrijden. De maatschappij, waarmede een contract is gesloten, ontvangt van dit bedrag ƒ 7.500.— als honorarium.

De centralisering van de uitvoering van verschillende sociale verzekeringen is in een enigszins gevorderd stadium.

Financiën

Min. Beaujon, aan het woord komend, verstrekte enkele gegevens omtrent de heffing van deviezen-provisie. De belasting op de foreign trade companies brengt nog enige moeilijkheden met zich mede. De aansluiting van de Nederl. Antillen bij het Nederlands-Amerikaans verdrag ter voorkoming van dubbele belasting is door het laatstelijk getekende protocol in een nieuwe fase getreden. De verwachting is gewettigd, dat de toetreding van de Antillen dit jaar een feit wordt en wel met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1955. Het saldo van het algemeen reservefonds bedraagt ƒ 160.000.—.

De vrije zone

Tenslotte kwam min. v. Romondt nog aan het woord. Hij zeide, dat de rapporten Koomans en Thos Lyons bestudeerd zijn en dat een landsverordening betreffende de exploitatie van een vrije zone in een laatste stadium van voorbereiding is. De eilandbesturen hebben aan de rapporten gepaste aandacht besteed en hun conclusies getrokken. In Venezuela wordt inderdaad eveneens instelling van vrije zones overwogen. Het is nog niet na te gaan in welke mate deze voor- dan wel nadeel voor de Antillen zullen opleveren.

Inzake de visserij heeft de centrale regering een stimulerende taak voor de niet kapitaalkrachtige eilanden. Een deskundig onderzoek naar de mogelijkheden op het gebied van de visserij wordt ingesteld.

Het is niet eenvoudig gebleken plannen op te stellen tot de economische verheffing van de Bovenwinden. De meningen, zoals deze weerspiegeld worden in de verschillende rapporten, lopen nogal uiteen. De regering heeft gemeend goed te doen geen delen van plannen in deze begroting op te nemen, doch deze per suppletoire begroting te doen behandelen.

Over het tourisme is er een geregeld contact geweest met de gezaghebber van de Bovenwindse Eilanden.

Wat de kwestie van de scheepsverbinding betreft, deze zal zijn terug te vinden in de suppletoire begroting 1955. In September a.s. zullen de Staten afgeronde plannen betreffende de ontwikkeling van de Bovenwinden bereiken. Ook buiten de TERNA om zal de regering voor de Bovenwinden doen wat zij kan. Zo overweegt zij de aanleg van een waterleiding.

Het woord „Antillia" werkt op vele leden als de bekende rode lap op een stier. Dit is echter onbegrijpelijk. Want het schip heeft 12 dagen per maand nodig voor zijn reizen naar de Bovenwinden. Waarom zou het in de rest van de maand niet trachten door andere reizen de tekorten op te vangen? De stuwadoors treft geen blaam in verband met het achterblijven van lading voor de eerste reis.

WERLEMAN

....8—8....

Te luchtig

Om ongeveer kwart over tien werden de algemene beraadslagingen geopend. De heer I.C. Debrot was de eerste spreker. Hij zeide van opvatting te zijn, dat de regering te luchtig over de problemen heenstapte. De Antilliaanse „troonrede" is een flauwe weerspiegeling van het regerings program, dat zwak is omdat er een beginsel aan ontbreekt. Het program is zuiver materialistisch. En daartegen had spreker ernstige bezwaren. Wanneer de regering aan haar programma een beginsel gekoppeld had, zou zij de oppositie ontwapend hebben. Want 80% van de bevolking huldigt een beginsel.

De regering heeft een actieve houding toegezegd bij de behandeling van de koninkrijksaangelegenheden. Zij zal de bepalingen van het Statuut naleven. Dit zijn allemaal mooie woorden. Doch vroeger zijn door leden van de partij-groepering waartoe de meeste leden van de regering behoren andere woorden gesproken.

Hoe denkt de regering de goede verstandhouding met de nabuurlanden te bevorderen? Wat denkt zij van het seccessie-probleem?

Spreker verklaarde, dat de kwestie van de zetelverdeling hem een doorn in het oog is. De 12-8 verhouding is in wezen geen 12-8 verdeling. Waar immers de Bovenwinden slechts één Statenlid kunnen leveren, hebben thans drie Bovenwinders (Voges, Lopez en Anslijn) in dit college zitting, naast twee Nederlanders en twee Surinamers. Spreker haalde soortgelijke voorbeelden aan uit de Bestuurscolleges van Curaçao en Aruba, alsmede uit het ministerie. Hier bestempelde hij min. van Romondt als een Surinaamse Bovenwinder of een Bovenwindse Surinamer naar keuze, hetgeen de minister (door een gebarenspel) heftig deed protesteren.

De praktijk doorbreekt de zetelverdeling. Spreker pleitte voor de invoering van evenredige vertegenwoordiging. De Antillen zullen één kiesdistrict moeten worden. De heer Debrot kondigde aan over deze aangelegenheid een motie te zullen indienen.

Spreker bepleitte eveneens de afschaffing der deposito-gelden, daar deze niet strookten met de nieuwe positie van het Rijk. Zo nodig zou hij ook hierover een motie indienen.

De heer Debrot nam aan, dat de regering met de toezegging, dat zij de democratische rechten zal beschermen, niet bedoeld: de rechten van de „democraten"!! Hij stelde vast, dat de regering verklaard had een G.O.G. voor meisjes onontbeerlijk is. Spreker wilde weten, of het begrip rechtszekerheid inhield, dat de Regering naleving van bepaalde regelingen door de eilanden zal afdwingen. Zijn wie weet hoe lang geleden gestelde vragen over een discriminatie tussen de eilandbewoners wachten nog steeds op beantwoording.

a-sociale belasting

In verband met zijn wens tot een sociaal verantwoorde spreiding van de belastingdruk vroeg spreker of de regering van plan was de a-sociale gebruiksbelasting af te schaffen dan wel sterk de beperken. Ook de invoerrechten en accijnzen op eerste levensbehoeften dienen gewijzigd te worden, omdat deze vooral drukken op de kleine man en het grote gezin. Zo nodig zou spreker ook omtrent deze materie met een motie komen.

Op zijn vragen in het eindverslag betreffende de winst- en inkomsten belasting had spreker nog geen antwoord gekregen. Hoe denkt de regering de bevolkingsaanwas op een christelijk sociale manier op te vangen? Hoe wil de regering het toezicht op het onderwijs verscherpen en wat wil zij ermede bereiken? Hoe denkt de in het vak nog onervaren minister Booi zich de hervorming van het onderwijs in? Op welke principes wordt de beroepskeuze op Curaçao gebaseerd? Kan ieder het vak kiezen dat hij wil of gaat de regering in deze dwingende maatregelen nemen? Welke studies acht de regering nuttig en uitvoerbaar inzake het aanboren van nieuwe welvaartsbronnen?

Caraibische Commissie

De regering heeft niet gesproken over de Caraibische Commissie. De resultaten uit het werk van dit lichaam voortvloeiende zijn voor de Antillen pover geweest. De opzet is volledig langs ons heen gegaan. Zij strookt momenteel trouwens ook niet meer met onze staatkundige positie. Wat is de opvatting der regering over de wensen en verlangens waarmede wij moeten komen, wanneer dit punt eenmaal in behandeling komt?

De heer Debrot besloot zijn algemene beschouwingen met de opmerking, dat de Wereldomroep een prachtig object van samenwerking is tussen het moederland en de Antillen.

Werleman aan het woord

De heer Werleman zeide, dat de eilandenregeling nog veel te wensen overliet. Aruba wenst meer zelfstandigheid. En daarom zag spreker met belangstelling uit naar het rapport van de commissie, die deze aangelegenheid bestudeert. De defensiebijdragen moeten in overeenstemming zijn met de financiële draagkracht van het land. Die draagkracht is gering. De reserves zijn uitgeput. Het land vraagt steun aan de eilandgebieden. Die steun zal in de toekomst ook zonder een defensiebijdrage waarschijnlijk wel nodig zijn. Dit is een ongewenste toestand. Spreker zeide verheugd te zijn dat de regering verklaart een oplossing te zullen vinden. De eilanden moeten tijdig weten, hoe groot het bedrag is, dat zij moeten bijdragen. Spreker zeide zijn goedkeuring aan de gevraagde bedragen niet te kunnen geven. Aruba weet thans officieel nog niets van een eventuele bijdrage af! En waar moet het eiland die trouwens vandaan halen?

De heer Werleman zeide, dat het hem speet, dat het Bolivarhuis niet op Aruba werd gebouwd. Waarom staat er niets in de regeringsverklaring over de opvoeding van de verwaarloosde jeugd? Hij bracht de door hem in Januari j.l. gestelde vragen over dit onderwerp nog eens in herinnering.

De prostitutie

Wat de kwestie der publieke vrouwen betreft, in Februari werd op Aruba schoon schip gemaakt. Volgens de verklaring van de regering waren er toen nog maar drie buitenlandse vrouwen op Aruba van wie prostitutie vermoed werd. Van April tot heden is de toestand echter weer erger geworden dan in 1951. Er zijn nieuwe logementen geopend en andere zullen binnenkort nog geopend worden. Er is geen medische contrôle. De regering mag deze toestand niet controleren.

Aruba en Curaçao moeten als gelijkwaardige partners beschouwd worden. Dus een 8-8 of een 12-12 verhouding zal moeten ingevoerd worden.

Spreker vroeg nog wat de regering verstaat onder bona fide vakorganisaties. En is het waar, dat politiemensen van Aruba naar Curaçao worden gezonden en omgekeerd? Heeft de regering nog andere belasting-verlagingen op het oog als de voorgestelde? Spreker zou een eventuele motie-Debrot over afschaffing van de gebruiksbelasting steunen.

Spreker wilde tenslotte nog weten of het waar is, dat in het eerste half jaar van 1955 het luchtverkeer van en naar Aruba is teruggelopen. En zo ja, wat hiervan de oorzaak is en welke mogelijkheden er bestaan om dit luchtverkeer te intensiferen.

Politie moet papiaments kennen

De heer Beaujon (P.P.A.), hierna aan het woord komend, legde de nadruk op een noodzakelijk streven naar ontwikkeling der handelsverdragen met andere landen. Leden van justitie en politie moeten de papiamentse taal machtig zijn. Landskinderen moeten in de gelegenheid gesteld worden een opleiding voor de politie-dienst te kunnen volgen. Spreker noemde het discriminerend, dat het cijfer 7 voor het examen voor hoofdagent het minimum is waaraan voldaan moet worden om te kunnen slagen. De heer Beaujon vroeg, waarom de GLO-A scholen op Aruba nog steeds niet zijn vervangen, en waarom de minimum-leeftijd voor kinderen die de school willen bezoeken in de districten 6 jaar en in de stad 5½ jaar.

Het is van belang, dat het weduwen- en wezen-pensioen spoedig geregeld wordt. Drankmisbruik en hasardspel moeten worden beteugeld, want deze zaken horen niet in een beschaafde gemeenschap thuis.

Voortborduren!

De heer v.d. Hoeven borduurde voort op hetgeen hij in de vorige Statenvergadering omtrent de eilandenregeling en alles wat ermede annex is gezegd had. Hij ging in den brede in op een in de pers verschenen reactie van gezaghebber Gorsira. Hij zeide, dat de gezaghebber in zijn verweer was afgegaan op wat hij in de pers had gelezen. Doch waar de pers niet in staat is een nauwkeurig verslag te geven en wel eens met een kennelijke vooringenomenheid woorden verdraait, daar had de gezaghebber beter kunnen wachten tot de notulen van de vergadering waren verschenen.

De gezaghebber had zich in zijn perspolemiek de vraag gesteld of de uitgaven van de kapitaalsdienst wel tot de kosten van huishouding (tot het bijdragen waarvan de eilandsgebieden eventueel alleen verplicht kunnen worden) behoren. Natuurlijk, zeide de heer v.d. Hoeven, behoren zij tot de huishouding van het land. Heeft het land het recht dit bedrag te eisen? Volgens de gezaghebber kan bij zulk een delicate zaak niet worden volstaan met een eenvoudige schriftelijke mededeling. Doch, zeide de heer v.d. Hoeven, voor al deze zaken is de vorige regering verantwoordelijk. Spreker vond het merkwaardig, dat indertijd tussen regering en eilandsbestuur een levendige campagne in de plaatselijke pers werd gevoerd over deze aangelegenheid. Dat was niet erg tactvol. En het schijnt, dat er op het gebied van de tact nog niet veel vooruitgang is gemaakt. Dat ook het eiland niet tactisch optreedt, maakt de situatie nog pijnlijker. Het eiland heeft het land de handschoen toegeworpen door in de

(Vervolg op pag. 6)

De „Filmweek" is in Arnhem (Nederland) geopend. De beroemde Franse regisseur Yves Allegret (links), wordt verwelkomd door de Arnhemse Burgemeester Ch. Matser, die de openingsrede uitspraak in het Rembrandt-theater.

Statenvergadering Curacao

(Vervolg van pagina 5)

stukken tot tweemaal toe te schrijven, dat het er niet aan dacht het gevraagde bedrag op de begroting te plaatsen.

Spreker kwam tot een berekening, dat per Curaçaose kiezer gemiddeld *f* 537.— voor het land wordt opgebracht en *f* 650.— voor het eiland. Het land wil nu *f* 50.— hebben van het bedrag, dat per kiezer aan het eiland wordt opgebracht. Twee instanties, aldus spreker, gaan dus over mijn geld ruzie maken. Wanneer het eiland de noodouderdomsvoorziening betaalt, betekent dit, dat het per kiezer *f* 13.— aan het land overmaakt. Wanneer die *f* 13.— niet van de *f* 650.— af kunnen, dan moet het eiland zijn uitgaven maar inkrimpen. Op Aruba is de situatie nog krasser. Want daar heeft men geld over.

Spreker zeide, dat hij de heer Gomez in de laatste vergadering niet geantwoord had, toen deze hem vroeg de posten te noemen, die eventueel uit de eilandsbegroting geschrapt konden worden. Want dan zou hij zich met zaken bemoeid hebben, die hem als Statenlid niets aangingen. De heer Gomez had niets anders gedaan dan een val voor hem openzetten. En de „Amigoe di Curaçao" schreef met grote letters, dat Gomez hem (v.d. Hoeven) tot een andere opvatting gebracht had.

Spr. ging hierna in op de onvoorzichtige politiek, die de vorige regering had bedreven t.a.v. de incorporatie van de duurtetoeslagen. Het roer moet om, concludeerde spr., particuliere maatschappijen met uitgaven, die hoger liggen dan de 13 millioen, die het land uitgeeft, hebben in deze al lang die incorporatie verlaten.

Ook hoopte spr., dat de salariskwestie der ambtenaren zou worden herzien en dat de regering zich niet achter een commissie zou gaan verschuilen. Hij juichte de 3 millioen voor de defensie toe, alsmede de instelling van de militie. Van mr I. Debrot had spr. een belangrijkere oppositioneel betoog verwacht, dat nu als een nachtkaars is uitgegaan. Vermoedelijk is mr Debrot in zijn eigen intelligentie verward geraakt door de Regeringsverklaring van de huidige te gaan vergelijken met die van de vorige regering, die de heer Debrot — en spreker zelf — steunde.

Dat 80% van de bevolking een bepaald principe aanhangt en dat van dit principe niets in de regeringsverklaring terug te vinden is, wil nog maar niet zeggen, dat 80% van dit principe zich ook uitkristalliseert in de KVP. In verband wees spr. op de stembusuitslag van 13 Juni jl. Ook de vorige KVP-minister had zich met mooie frasen afgemaakt van de beroepskeuze-moeilijkheden. Ook toen is er niets gedaan en is het bij woorden gebleven. Voorts vond spr. het absurd, dat een planning van 3 jaar zo maar op tafel zou kunnen komen. Spr. achtte dit wel een beetje te veel van het goede.

PH. B. ROMER: Welvaartsplan verzandt in rapporten

De heer **Ph. B. Römer** sprak namens de fractieleider van de NVP in de Staten, mr dr M. F. da Costa Gomez, die door ziekte verhinderd was aanwezig te zijn. Spr. ging in op het welvaartsplan, daarbij betogend, dat de opzet van het welvaartsplan te eng was. Er moet ook gezorgd worden voor een culturele en sociale welvaartspolitiek, wanneer de Regering spreekt over de TERNA, dan meende spr. hierin te kunnen zien een ambtelijk apparaat, dat in zijn eigen plannen is verzand en waarvan spr. met een gerust hart kon verklaren, dat hij weliswaar de administratieve, maar niet de practische zijde van dit instituut kon zien.

Hij hoopte op bestudering van het Bovenwindenrapport. Voorts zag spr. geen planning in het statistiekwezen; hij wenste te weten de qualiteit en quantiteit van het accres in leerlingen voor het onderwijs en hoe de mogelijkheden t.a.v. de werkverruiming Zo constateerde spr., dat er 16.000 leerlingen zijn voor 60 Mulo-scholen tegen nog geen 600 leerlingen voor een ambachtsschool.

C. DIP: Hoe zit het met de ministeriele verantwoordelijkheid?

De heer **Dip** belichtte de ministeriële verantwoordelijkheid van de ministers en kwam daarbij tot de conclusie, dat de stelling, dat de Regering alleen optreedt voor bestuursdaden. die zich naar buiten manifesteren, weinig bevredigend te noemen was. Voorts vroeg spr. zich af of er een wijziging van de eilandenregeling verwacht kon worden. T.a.v. de toepassing van het materieel ambtenarenrecht meende spr. er goed aan te doen de Regering wel toe te zien, dat de rechten van de ambtenaren voldoende gewaarborgd zouden worden. De heer Dip wenste voorts te weten of de staatsregeling spoedig ook op andere punten gereviseerd zou worden voorts instelling van een bouwcredietbank. Hij vroeg voorts of het niet tijd werd de begroting in diverse lands verordeningen onder te verdelen.

Spr. merkte tenslotte op, dat hij in het Weekblad Curaçao een artikel had aangetroffen, waarin gesteld werd, dat de Staten de Regering niet aan het woord lieten, aan hetzelfde maakt ook de heer v.d. Hoeven zich schuldig. merkte spr. op, want hij laat de Minister van Onderwijs niet aan het woord m.b.t. de door de heer Debrot gemaakte opmerkingen. Democratisch vond spr. het zeker niet.

H.L. BRAAM: Alle Surinaamse deposito gelden maar naar Suriname terug

De heer **H. L. Braam** zag in de begroting een product van de afgetreden Regering. De begroting 1956 zal de eerste begroting zijn, waarin het beleid tot uitdrukking wordt gebracht. De huidige Regering houdt van aanpakken.

Spr. wees op de verbetering van de Ziekteregeling, die door deze Regering werd voorgesteld, de uitbetaling van de karenzdagen. Spr. hoopte, dat de algehele afschaffing van de karenzdagen niet lang op zich zou laten wachten. De Noodouderdomsvoorziening betekent een grote evolutie op het gebied van de sociale hervorming. In vele gezinnen heeft deze verlichting gebracht.

Vol goede moed zag spr. de volgende jaren tegemoet.

In de naleving van het Statuut ligt opgesloten een hechter samengaan tussen de beide Zuidamerikaanse delen van het Koninkrijk in aangelegenheden van gemeenschappelijk belang. De Ned. Antillen en Suriname moeten in de toekomst meer gaan samenwerken. Samenwerking op staatkundig gebied heeft in het verleden reeds plaats gevonden, doch de vele economische mogelijkheden van Suriname zijn even zeer belangrijk.

Spr. wees op het bezoek van het Surinaams Philharmonisch Orkest aan de Antillen.

Gemakkelijker reizen

De heer Braam verzocht te bevorderen, dat Surinamers, of Antillianen, of Hollanders, die met verlof naar Suriname gaan, vrijgesteld worden van de normale reispapieren, z.a. paspoort, etc. Een Surinamer, die thans voor drie weken naar Suriname vertrekt, moet hebben een paspoort, een bewijs van goed gedrag, een bewijs van terugkeer, een bewijs, dat hij geen belasting schuldig is, een bewijs, dat hij geen water schuldig is. Al deze papierenrompslomp voor iemand, die hier gevestigd is, achtte spr. overbodig.

Wijziging van de Eilandenregeling zal de financiële zelfstandigheid van Land en eilandgebieden op afdoende wijze regelen.

De Regering heeft nu een tekort aangetroffen van *f* 3.000.000.—. Geen reserves bestaan er, waaruit dit tekort gedekt moet worden. Dat dit tekort gedekt wordt door van Aruba en Curaçao krachtens artikel 90 der Eilandenregeling bijdragen te vragen, is dan ook het enige middel, waartoe men genoopt is geweest.

Spr. vertrouwde er op, dat de Regering in de loop van haar zittingsperiode die pogingen zal aanwenden om, zonder schade te brengen aan het belang van de Nederlandse Antillen, de nodige middelen op te leveren, teneinde het regeringsprogramma uit te voeren.

De heer Debrot vergeleek spr. met een Curaçaos-Bonairiaanse Hugenoot. dat de heer Debrot spreekt over 80% moet een misverstand zijn, want nauwlijks 8% van de bevolking heeft zijn stem uitgebracht op de KVP, het is maar een verschil van een „nul", maar nullen kunnen eenmaal een rare rol spelen.

T.a.v. de verhoging van deposito gelden gaf spr. als zijn mening te kennen dat het beter ware alle deposito gelden van de Surinamers in de Antillen te storten op de Surinaamse Bank; de Surinaamse Regering zou dan wel alle financiële kwesties regelen, indien de Surinamers in financiële moeilijkheden zouden raken.

L. D. Gerharts

De heer **L. D. Gerharts** vond de regeling van de noodouderdomsvoorziening niet voldoende voor Bonaire. Dat het op Bonaire goedkoper leven is. meende spr. te moeten betwijfelen, er moet bijv. voor alles wat er ingevoerd wordt $ 10.— per 1000 kilo worden betaald. De politiebezetting noemde spr onvoldoende, het werkt baldadigheid in de hand. De gebruiksbelasting noemde spr. onbillijk en drukt de spaarzin Verheugd was spr. te vernemen dat Bonaire bij de TERNA zou kunnen aankloppen. Voorts wenste spr. te weten of de beschermende rechten op de Brits West Indische eilandsgebieden nog bestaan.

LOPEZ: Van harde werkers moeten we het hebben

De heer **O.H. Lopes** schetste het Ministerie als een college van harde werkers, waar de Antillen het maar van moeten hebben. Hij hoopte dat de huidige regering niet dezelfde fouten zou maken als de vorige. Het feit, dat er voor de Caraibische beurzen nimmer Antillianen in aanmerking kwamen was eveneens de schuld van de vorige regering, die hij van duistere opzet betichtte. Immers in publicaties is nimmer bekendheid gegeven aan de mogelijkheid om een beurs te verkrijgen. Hierdoor werden 96 Antillianen gedupeerd.

De Antillia noemde spr. een „nachtmerrie", de Staten werd destijds een rad voor de ogen gedraaid toen men in zee ging met de exploitant. Ten aanzien van de politie vakcursussen meende spr. te moeten constateren, dat er discriminatie werd toegepast, waarbij incidenteel de toelatings-eisen werden verzwaard. T.a.v. welvaartszorg zegde spr. de regering alle steun toe, hij was voorstander van een actieve welvaartspolitiek. Om ook andere categorieën van ambtenaren in het genot van verlof te stellen zag spr. een verzekeringsfonds in het leven geroepen.

De buitenlandse levensverzekeringsmaatschappijen dienen geheel of gedeeltelijk hun winsten te beleggen in Antilliaanse investaties. Ook wenste spr. een algehele ziekteregeling en vrije tandheelkundige verzorging voor alle ambtenaren.

De heer **Jose Geerman** wees er op, dat in Juni 169.000 aan noodouderdomsgelden zijn uitbetaald, waaronder gevallen bekend zijn die het niet nodig hadden. Hij verzocht de regering de uitkering nog eens op de helling te nemen om de oneffenheden daaruit weg te halen.

VOGES: Gehuwde vrouwen in de winkel!

De heer **Voges** beperkte zich tot enige algemene opmerkingen. Zo merkte hij op dat geen enkele instantie weet welke nationaliteit een Antiliiaanse vrouw heeft die gehuwd is met een Chinees, de Vreemdelingendienst treedt in sommige gevallen onbehoorlijk op, waarbij deposito gelden geweigerd worden terug te betalen in gevallen, die de vreemdelingendienst niet regarderen. M.b.t. de benoeming van ambtenaren in vaste dienst merkte spr. op, dat de kleine man het moeilijk had om voor vaste aanstelling in aanmerking te komen. Als een minister aan een andere minister moet schrijven om in vaste dienst te mogen treden, tot welke relaties moet de kleine ambtenaar zich wenden indien het Hoofd van dienst hem niet voordraagt? Hij vroeg of het niet mogelijk was een rondschrijven aan de hoofden van dienst te doen uitgaan om gegadigden in de gelegenheid te stellen in vaste dienst te treden.

Ten aanzien van de gele koorts muskiet bestrjding beklemtoonde spr. een soepeler optreden van de dienst, hij was voor afschaffing van de gebruiksbelasting. Verbaasd was spr. te zien hoeveel werkvergunningen afgegeven zijn aan gehuwde vrouwen om in winkels te mogen werken. Is het Curaçaose meisje dan niet goed genoeg? wilde spr. weten.

Terzake de Antillia merkte spr. op, of het niet mogelijk was het contract met de exploitant te verbreken en het schip geheel in eigen beheer te nemen.

Voorts waarschuwde spr. er voor dat de verstandhouding met de nabuurlanden goed dient te blijven. Zo had spr. vernomen dat een chauffeur in dienst van DOW op St. Maarten met een diensttruck in diensttijd een aanrijding had veroorzaakt op het Franse gedeelte. Toen gedeputeerde bij de gezaghebben schadevergoeding ging vragen, heeft laatstgenoemde deze zaak ondiplomatiek afgehandeld en daarbij zelfs de burgemeester van het Franse gedeelte met een kluitje in het riet gestuurd. Thans is deze zaak op hoger niveau bij de Franse Prefect in Guadeloupe aanhangig gemaakt, aldus besloot spr. zijn betoog.

Hierna schorste de voorzitter J. R. Isa, die de vergadering met bewonderenswaardig geduld en vaste hand leidde, om 02.25 uur de bijeenkomst tot hedenochtend 09.30 uur.

TOUR DE FRANCE

Bobet wint 11e etappe

Avignon. — De elfde etappe van de Tour de France van Marseille naar Avignon over 198 kilometer is gewonnen door Bobet, Frankrijk, in 5 uur 42 min 32 sec. Tweede werd Brankart (B); derd Fornara (I); vierde Colettot (I); zesde Wagtmans (N) in 5 uur 48 min 15 sec.; zevende Rolland (F) die de gele trui behield; negende Nolten (N); drieentwintigste de Groot.

Het algemeen klassement na deze etappe is: 1. Rolland; 2. Bobet; 3. Fornara; 4. Brankart; 10. van Est; 16 Wagtmans; 35 van Breenen; 41. Hinsen; 43. Nolten; 50. de Groot. Het ploegenklassement van deze etappe is 1. Italie; 2. Frankrijk; 3. Nederland.

Het algemeen ploegen klassement is 1. Frankrijk; 2. Italië 3. Frankrijk NOC en 6 Nederland.

Cor v.d. Gijp naar Feijenoord

Rotterdam. — De besturen van Fijenoord en Emma zijn overeengekomen dat Cor van der Gijp in de toekomst voor Fijenoord kan spelen.

Oude „Willem Barendsz" heet nu „Bloemendael"

Amsterdam. — Nu de nieuwe walvisvaarder, Willem Barendsz, officieel aan de Nederlandse Maatschappij voor de Walvisvaart is overgedragen heeft zijn voorganger, de oude Willem Barendsz, een naamsverandering ondergaan. Het schip heet nu Bloemendael en zal in het komende seizoen als tankboot de Willembarendsz vergezellen op zijn eerste tocht naar de Zuidelijke IJszee. Beide schepen hebben ligplaats gekozen in de Amsterdamse Coenhaven. Hun vertrek is bepaald op eind October.

Stropdassen-staking

Detroit. — Autobuschauffeurs op guslijnen tussen Detroit en omliggende plaatsen hebben gestaakt uit protest tegen een dienstorder, die eiste dat zij stropdassen zouden dragen ondanks de heersende hittegolf. Door de staking bleven ongeveer 30.000 buspassagiers, op weg naar hun werk in Detroit, onderweg steken.

De 24-jarige Duitse auto-coureur Kurt Baehr is bij training op de Schottenring met zijn 350 cc Horex uit de baan gereden. Hij kreeg een zware schedelbreuk en overleed tijdens het vervoer naar een ziekenhuis.

Helicoptere in brand op dak van New Yorkse wolkenkrabber

New York. — Op het dak van het vele verdiepingen tellende gebouw van de New Yorkse havenraad is een hefschroefvliegtuig bij het landen verongelukt. Het toestel vloog in brand en bleef over de rand van het dak hangen. Brandende stukken van de helicopter kwamen in de drukke "Nineth Avenue" terecht. De ontstane brand kon spoedig geblust worden en de brandweer zorgde er voor, dat het wrak niet verder omlaag stortte. Het verkeer beneden werd verlegd. De piloot en een fotograaf werden gewond.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

Onzeker schuifelt Orm naderbij. „Hoe meer sporen, hoe meer ellende", mompelt hij. Doch Thorkell snauwt hem toe: „Zeg liever wat ge hier van denkt? Vindt ge het niet verdacht, dat in deze vervloekte wildernis een eenzame voetganger zich plotseling aansluit bij een troep ruiters? Want dat wijst dat spoor toch aan". „Verdacht noemt ge dat?" prevelt Orm berustend. „Een lijnrechte waarschuwing van het noodlot. Ik heb een voorgevoel, dat die sporen ons regelrecht naar de ondergang zullen voeren". „Thorkell", valt Erwin hem dringend in de rede. „Thorkell, een eenzame voetganger, zegt ge! Zou dat... dat kan haast niet anders dan een van ons zijn

Zou het kunnen dat...... dat...... Fadir....." De knaap durft zijn zin niet eens af te maken, doch Orm zegt schamper, terwijl zijn snor het opnieuw moet ontgelden: „Eén van ons, hè? Dan moet ge maar eens naar de hond kijken. Dat monster gaat te keer, alsof het zijn ergste vijand ruikt Ik wil natuurlijk niets zeggen, maar dat beest begrijpt ten minste waar het aan toe is". Inderdaad staan Wolf's haren overeind, terwijl hij luid grommend het eenzame spoor besnuffelt. „Daar gaan de sporen het bos in", wijst Thorkell. „Kom nee, wij moeten weten, wat dit te betekenen heeft". Hij neemt Ervin bij de arm en trekt hem mee het bos in. „Goed, dan spelen we spoorzoekertje", gromt, Orm, die na een ogenblik van aarzelen haastig achter de anderen aandribbelt Doch in plaats van naar sporen, kijkt hij voortdurend schichtig achterom naar de donkere stammen, die hem steeds hoger en dreigender voorkomen. Zo dicht staan zij hier op elkaar, dat het schemerige licht van de vallende avond nauwelijks meer doordringt. Thorkell en Erwin hebben soms moeite het spoor te volgen, en naarmate de duisternis toeneemt, groeit Orm's angst. Het geluid van een brekende tak doet hem bijna een gil slaken en ieder ogenblik verwacht hij, dat hij besprongen zal worden door een of ander vreselijk wezen uit zijn verbeelding. Plotseling blijft Thorkell staan en houdt de anderen met een beweging van zijn hand terug. Voor hen schemert een open plek en aan de overkant daarvan tussen de bomen, zien ze de rossige gloed van een kampvuur „Het heksenvuur", mompelt de morsige schor. „Nu zijn we er geweest"

Verlaging collegegeld

Toch nog op tijd in Staatsblad

den Haag. — Minister Cals heeft de Tweede Kamer medegedeeld, dat hij nog vóór September bij de Kamer een wetsontwerp hoopt te kunnen indienen, dat ten doel zal hebben de verlaging van de collegegelden mogelijk te maken. De minister hoopte tevens dat daarbij de termijn van terugwerkende kracht zal kunnen worden vastgesteld op September 1954. Dat deze termijn alsnog, zoals destijds is toegezegd, September 1953 zou kunnen worden, achtte hij uitgesloten wegens administratieve bezwaren. De ouders, die hierdoor financiële moeilijkheden zouden ondervinden, kunnen daarvoor echter een oplossing vinden door het aanvragen van renteloze voorschotten of beurzen.

Politieke bom doet vliegtuig neerstorten

Mexico City. — Naar het Franse persbureau AFP meldt is tussen Acapulco en Oaxaca in Mexico een vliegtuig neergestort.

Het schijnt dat het toestel in de lucht in brand is geraakt en dat de 19 passagiers en de drie leden van de bemanning zijn omgekomen, voor dat het vliegtuig op de grond terecht kwam.

Het ongeval is door kwaadwilligheid veroorzaakt, aldus de directeur van de maatschappij, Tomas Calderon.

Uit verklaringen van locale autoriteiten en leden van de hulpploeg, bleek dat er een bom in het vliegtuig is ontploft.

Calderon achtte het mogelijk dat politieke motieven in het spel zijn. daar een zojuist gekozen afgevaardigde zich aan boord van het toestel bevond.

Engeland-Brazilie

Torquay. — In een dezer dagen gehouden vergadering van de Football Association werd medegedeeld dat er een kan bestaat op een wedstrijd Engeland-Brazilië in de naaste toekomst. Brazilië heeft daartoe een voorstel gedaan in verband met het feit dat een Braziliaanse ploeg thans een korte tournee maakt door Europa.

Pahos. — Een Britse expeditie, die op zoek is naar een tempel van Aphrodite, heeft bij Pahos een goed bewaarde stenen vrouwenkop gevonden, die naar men vermoedt, ongeveer 2.500 jaar oud